

פרוטוקול ישיבת מליאת המועצה ה-11 מן המניין לשנת 2025
שהתקיימה ביום שלישי, י"ב בכסלו התשפ"ו, 02/12/2025

משתתפים:

חברי מועצה:

מר אלעד ארזי	-ראש המועצה
ד"ר לורן אבישר-אביטן	-חברת מועצה
מר צחי אוזן	-חבר מועצה
גבי מרים אלגרבל	-חברת מועצה
גבי ברוריה אליעז	-חברת מועצה
גבי מירית בן אשר	-חברת מועצה
ד"ר ענבר כהן	-חברת מועצה
פרופ' עופר לוי	-חבר מועצה
אינג' יוסף ניר	- חבר מועצה נכנס

סגל:

גבי שירי בן שחר	- מנכ"לית המועצה
עו"ד דנה כץ	-יועצת משפטית
מר שמואל לביא	-מבקר המועצה
גבי ימית לוי	- גזברית
גבי יעל חמאוי	- מנהלת המתני"ס
גבי זהבה הראל	- מנהלת מחלקת חינוך
גבי לימור אהרוני	- דוברת
מר יוסי ניסן	- אורח
עו"ד ד"ר אמיר קמינצקי	- אורח
פרופ' אבי גרוס	- אורח

על סדר היום:

1. אישור פרוטוקול ישיבה מן המניין 10-2025
2. דיווח ראש מועצה
3. דיווח על תרומה מקרן קיימת לישראל להקמת מגרש משחקים - בהמשך להמלצת ועדת תרומות ואישור ראש המועצה לכך
4. אישור מינוי בעלי תפקידי מ"ח
5. אישור חלוקת תמיכות 2025
6. עדכון תב"רים:
 - 6.1. הגדלת תב"ר 407, תכנון והרחבת בית העלמין ב-400,000 ש"ח במימון קרן בית העלמין. תקציב מקורי, 250,000 ש"ח
 - 6.2. פתיחת תב"ר 460 - גן משחקים בחורשת להבים קק"ל על סך 2,022,224 ש"ח במימון קק"ל
7. תוספת להסכם שכירות קופת חולים כללית
8. דוח חצי שנתי סקור ל-2025
11. אישור הארכת שירות - מנהל שפ"ה
12. אישור מינוי מנכ"לית - חלי אללוף
13. מינוי ממונה על מעמד האישה - בתיה סיטי

פרוטוקול

אלעד ארזי: טוב, אז יאללה, אני מתחיל. טוב, אז ערב טוב, אני פותח את ישיבה מספר 11 לשנת 2025. נתחיל.

1. אישור פרוטוקול ישיבה מן המניין 2025-10.

אלעד ארזי: על סדר היום, אישור פרוטוקול ישיבה 2025-10. מי בעד?

מירית בן אשר: אני לא קראתי.

אלעד ארזי: מי מאשר? קרא?

עופר לוי: היא נשלחה?

יוסי ניר: לא קיבלנו.

ענבר כהן: עכשיו, נשלח, נשלח.

אלעד ארזי: נשלח.

עופר לוי: לא קיבלנו.

שירי בן שחר: אני רגע אומרת. היה ריענון, שלא רוענון. ענבר הסבה את תשומת ליבי.

ענבר כהן: כי הם אמרו לי.

שירי בן שחר: אם אתם בודקים ולא מוצאים, רק תעדכנו אותי.

מירית בן אשר: אני כתבתי לך.

ברוריה אליעז: מישהו שלח לך.

שירי בן שחר: טוב, חבל.

עופר לוי: יש לי שאלה, אגב. ההקלטות, שהן בפייסבוק, של המועצה.

מירית בן אשר: הלייבים?

עופר לוי: למה הם נמחקו? של ישיבות המועצה.

לימור אהרוני: זה נמחק אוטומטית אחרי 30 יום, זה, ככה זה...

ברוריה אליעז: אחרי כמה?

לימור אהרוני: 30.

ברוריה אליעז: אבל למה?

לימור אהרוני: כי זה פורמט של פייסבוק. אנחנו מעלים את זה בפורמט לייב, אחרי 30 ימים זה נמחק.

עופר לוי: אבל זה לא משהו שאפשר לשנות? כי זכור לי שהייתי יכול לראות אחורה הרבה ישיבות ופתאום בדקתי ורציתי למצוא,

אלעד ארזי: לא יודע, לימור, תבדקי את זה היום.

עופר לוי: אז אני אשמח אם זה ייבדק.

לימור אהרוני: אני אבדוק את זה הערב.

אלעד ארזי: טוב.

ימית לוי: אני אשמח אם הפרוטוקול יוכל לעמוד סבב אישור לפני המליאה הבאה, מכיוון שיש שם כמה סעיפים שאנחנו חייבים ליישם אותם, כמו פתיחת חשבון בנק ודברים שקשורים בשכר, שהם,

שירי בן שחר: אפשר להעלות את זה בהצבעת וואטסאפ מחר-מחרתיים.

ימית לוי: חייבים ליישם אותם בדצמבר,

מירית בן אשר: בדיוק מה שבאתי להגיד. אפשר גם לשלוח את הקובץ בוואטסאפ, זה הכי זריז.

אלעד ארזי: נשלח את זה בוואטסאפ פשוט ונגמור את זה מחר?

שירי בן שחר: זה 100 עמודים. זה בתוך הזימון.

מירית בן אשר: אני ראיתי 2 פרוטוקולים אחרים ואת זה ספציפית לא ראיתי.

ענבר כהן: כרגע, כשהיא רעננה ב-15: 18 זה נכנס.

ענבר כהן: ואתם תראו, זה יפתח, אתם תראו שפתאום שיש עוד קובץ.

אלעד ארזי: מחר בוואטסאפ? בקיצור?

*** מדברים ביחד.**

שמואל לביא: אבל תאשרו אותו בוואטסאפ, זה לא,

ענבר כהן: נאשר אותו.

עופר לוי: אוקיי, אז טוב, הוא טוב,

אלעד ארזי: טוב. אז אני,

ענבר כהן: אני יכולה להגיד שהוא תקין, אם אתם רוצים...

אלעד ארזי: טוב.

ענבר כהן: ככה עברתי עליו.

לורן אבישר-אביטן: אין לך מה להגיד.

אלעד ארזי: טוב, אני נכנס לדיווח ראש מועצה, בסדר? אני עובר לסעיף 2. עופר, בסדר? אנחנו בסעיף 2. זה נשלח בוואטסאפ, נגמור עם זה מחר.

2. דיווח ראש המועצה.

אלעד ארזי: טוב, אז אנחנו לקראת סיום שנת 2025, אנחנו בהכנות האינטנסיביות של התקציב. בד בבד, העשייה לא נפסקת בכל המעגלים. באמת, בחודש וחצי האחרונים קרו דברים רבים ואנחנו עם הפנים קדימה. אני קצת אתאר מה קרה בתקופה האחרונה, בסדר? פרויקטים. אז קודם כל נבחר קבלן גינון חדש והחל לעבוד ביישוב. אני חושב שהתוצאות ניכרות בשטח. הקבלן זה פורום שתיל, הוא עובד בצורה מאוד מסודרת, עם פיקוח הדוק. אני חייב לומר שאנחנו מאוד שבעי רצון, בשלב הזה, אבל כמובן אנחנו נבחן את זה לאורך זמן.

עופר לוי: מתי הוא התחיל?

שירי בן שחר: לפני חודש.

אלעד ארזי: חודש הערד. טוב, נבחר ספק למתקני המשחק והפארקים בשרונית, חברת פסגות. אנחנו בקרוב מאוד כבר נתחיל לראות,

מירית בן אשר: סימבולי אש.

אלעד ארזי: שטו?

מירית בן אשר: פסגות. סימבולי...

ענבר כהן: כן, יצא סימבולי.

אלעד ארזי: נכון. אני מניח שאנחנו כבר תוך כחודש נתחיל לראות פארקים עולים בשרונית, ומתקני כושר. וכמו שאמרתי, בד בבד גם בשכונה הוותיקה, גם שם אנחנו נעשה שדרוגים של מספר אזורים. כיכרות בשרונית. אנחנו ממשיכים לעבוד במלוא המרץ בשרונית. הכיכרות כרגע בשלבי ההתחדשות, הפארקים הגדולים מתקדמים, ואנחנו מתקדמים בשכונה. טוב, היכל התרבות החדש שלנו. אנחנו בקרוב באמת יוצאים למכרז קבלנים. אנחנו נעדכן ברגע שיהיו תוצאות של המכרז, נבין קצת את המספרים לעומק, וזה כמובן, אנחנו נעדכן בכל מה שקשור להתקדמות היכל התרבות. אמפי חדש. גם כאן אנחנו בשלבי סיום של התכנון. אנחנו בפגישות כרגע לגיוסי משאבים. גם עם קרן קיימת לישראל, גם עם רשות הניקוז. אני נמצא בסוף החודש בפגישה עם מנכ"לית JNF ישראל, כשאני מקווה שיהיו לנו בשורות טובות גם מהכיוון הזה. פינות מיחזור חדשות הוצבו בשרונית, 2 פינות מיחזור חדשות. נבחר קבלן למילואות. מי שמכיר את המילואות שלנו, יש לנו כמה מגרשים ששווקו לפני 3 שנים בערך ועכשיו נבחר קבלן שמתחיל בעבודות הפיתוח של המגרשים האלו. ונבחרה חברה מנהלת, חברת CPM, לפיתוח שכונת פסגות, שזה דבר גדול מאוד.

מירית בן אשר: איזה קבלן? סליחה? איך השם?

ענבר כהן: CPM.

אלעד ארזי: CPM, זו חברה מנהלת. אנחנו בעצם משנים את כל שיטת העבודה שהייתה בלהבים. עד היום מי שפיתח את השכונה זאת חברת מבנה תעשייה. אנחנו פה קיבלנו החלטה שאנחנו משנים את הדבר הזה ואנחנו לוקחים חברה מנהלת שתעבוד בעצם ישירות מתחת למועצה, באופן ישיר. כשהמשמעות היא, אחת, היכולת שלנו לשלוט בפיתוח השכונה ובניהול השכונה, ושתיים, היכולת שלנו, או ה-, נקרא לזה לעגן את המשאבים, להרוויח כסף מהאירוע הזה במילים פשוטות, הוא אדיר. זאת אומרת, אם עד היום מי שלקח את הכסף זו חברת מבנה תעשייה, היום מי שייקח את הכסף זו מועצת להבים. המכרז נסגר ב-, בכמה הם זכו? 8?

שירי בן שחר: 8.18%.

אלעד ארזי: 8.18%. והמשמעות היא שיש כמעט 7% שנשארים אצל המועצה. עכשיו, תנסו לדמיין 7% מתוך 400 מיליון שקל. כמעט 400, 370, זה ה-705. זה סכומים אדירים למועצה המקומית להבים, שיתפרסו כמובן לאורך תקופה, לאורך כל תקופת הביצוע. זאת אומרת, מכל חשבון שיהיה לחברה המנהלת, משלמת לקבלן, משלמת ליועץ, האחוז המסוים שאמרתי ייגזר לטובת המועצה ויכנס למועצת להבים. זה סנסציוני, באמת,

זה דבר גדול, אנחנו נלחמנו על זה ואני שמח שצלחנו בשיתוף פעולה עם רשות מקרקע ישראל. קצת ביטחון. ערב הוקרה למתנדבים, הביטחון היישובי, היה לפני שבוע וחצי ערב הוקרה. יש ביישוב למעלה מ-100 מתנדבים במסגרות הביטחון השונות. כיתת כוננות, מג"ב, סע"ר, וזאת בנוסף כמובן לצוות 3 שהאחראיים על ביטחון, יש לנו 3 שוטרים קהילתיים וצוות פיקוח יישובי. אני אמשיך ואומר שבשבוע הבא נפתח קורס מספר 2, יש לנו פה חברת מועצה תותחית שגם מצטרפת למג"ב והיא תהיה בקורס השני שנפתח בשבוע הבא, מירית, סחה, סחטין עלייך.

מירית בן אשר: תודה.

ברוריה אליעז: מה? מה? מה 'התותחות' החדשה שלך? לא הבנתי. לא הבנתי.

אלעד ארזי: שמירית התנדבה למג"ב.

ברוריה אליעז: כן?

מירית בן אשר: אני מתחילה קורס בשבוע הבא.

אלעד ארזי: היא מתחילה את הקורס בשבוע הבא.

ברוריה אליעז: מה,

מירית בן אשר: דרך אגב, יש רוב מוחלט של נשים במחזור הזה של,

ברוריה אליעז: את תשמרי עם ה-,

אלעד ארזי: וכולן, נכון.

ברוריה אליעז: את תשמרי עם האוטו?

אלעד ארזי: דרך אגב, גם מנהלת הפעוטון שלנו נכנסת, חן שמעוני.

מירית בן אשר: נכון.

ברוריה אליעז: את תשמרי עם האוטו?

מירית בן אשר: קודם כל שיהיה נשק ומדים, ואז, שיתנו אוטו.

אלעד ארזי: אז כן, כן, היא תשמור עם האוטו. שלום. אבי, בוא.

*** פרופ' אבי גרוס מצטרף לשיבה.**

ענבר כהן: ואנחנו נרגיש בטוח מאוד בטוחים.

מירית בן אשר: תודה.

אלעד ארזי: אתה יכול לקחת מ-, אצלי.

ברוריה אליעזר: לא שמענו את זה.

אלעד ארזי: אז באמת כבוד למתנדבים שלנו, ואני חושב שהיה ערב באמת מרגש ויפה. כל מתנדב קיבל פליס כזה וארוחת ערב שפינקנו אותם, באמת היה על הכיפאק. פעילות אכיפה ביישוב. אנחנו ממשיכים לערוך באופן קבוע מבצעי אכיפה כנגד קורקינטים, אופנועים, וטרקטורונים. זה השיח העיקרי של השוטרים שלנו פנים ליישוב, למען הבטיחות של התושבים. טוב, קצת חינוך. שבוע זהירות בדרכים נערך בבית הספר. מסע מוזיקלי בזמן. גם השנה בית הספר מפעיל, בשיתוף הקונסרבטוריון, מפגשי חשיפה לגילאים הצעירים. התחלנו שיעורי טניס לילדים בכיתות,

יעל חמאווי: גם בחטיבה.

אלעד ארזי: מה?

יעל חמאווי: גם בחטיבת הביניים.

אלעד ארזי: גם בחטיבת הביניים. שיעורי טניס לילדי כיתות ג' בתמיכת בית הספר. כמובן, מחלקת חינוך, מחלקת ספורט במתנ"ס, ובהנחיה של קובי ממון, שהוא לא רק מדריך, אני אומר את זה בתור היכרות אישית. הוא, באמת, הוא מנטור, הוא עושה עבודה נהדרת עם הצעירים, ובכלל ביישוב, ואנחנו שמחים בו מאוד. הטניס מצטרף לכדורגל ולשחייה, שאלה התחומים שאנחנו מפתחים במסגרת החינוך. טוב, אתמול נערך ערב חשוב מאוד, מפגש שההורים מהיישוב, בשיח על,

*** מירית עוזבת את הישיבה.**

אלעד ארזי: בסדר. בשיח על מוגנות ומרחב בטוח במוסדות החינוך ובקהילה. תודה רבה לכל ההורים שהגיעו, יש לנו קהילה אכפתית, מעורבת, שותפה, ורתומה. היו מנהלי המחלקות, כל הצוותים החינוכיים של בתי הספר, גם היסודי, גם העל יסודי של אשל הנשיא. הגיע כמעט כל צוות בית הספר. שזה באמת היה מרגש, זה מראה כמה אכפת להם וכמה נוגע בהם השיח הזה, ואני רוצה לומר עוד פעם, למרות שאמרתי להם גם אתמול, באמת תודה רבה. היה השוטר הקהילתי שלנו, הקב"ט. באמת הדבר החשוב ביותר, שכל ילד וילדה בלהבים יחוו בטוחים והם יוכלו להתפתח באופן המיטבי.

ברוריה אליעזר: אז אולי תוכל להרחיב באיזה 2-3 תובנות? שנבעו מהישיבה הזאת?

אלעד ארזי: כן, קודם כל, מה? רוצה את? אה, זהבה אולי? זהבה, כן. זהבה.

זהבה הראל: קודם כל, זה היה אירוע מאוד חשוב במובן שאנחנו הדגשנו, וגם ההורים, את הנושא של השותפות. שאם אנחנו רוצים לתת מעטפת רגשית, חברתית, מוגנות, לילדים, חייב להיות שיתוף פעולה בין ההורים לבין מוסדות החינוך. זה דבר אחד. אחד הדברים שהיו מאוד-מאוד חשובים זה שאנחנו לא אפשרנו רק להביא, שההורים יטענו טענות. כן היה שיח, כן הייתה הקשבה, אבל תמיד גם שאלנו 'אוקיי, מה אתה מציע? מה הרעיונות שלך?'. ועלו כמה וכמה רעיונות שאנחנו אחר כך בהחלט מתכוונים לעשות איתם עבודה.

ברוריה אליעז: אז זה חשוב לנו לשמוע. מה הרעיונות?

אלעד ארזי: שיופץ.

זהבה הראל: אז אנחנו מתכוונים, אלעד הבטיח בסוף הפגישה. אנחנו מתכוונים להעלות, קודם כל יש סיכום. אנחנו מתכוונים להעלות את כל ההצעות האופרטיביות שעלו ולהתחיל ליישם חלק מהדברים. אני כבר קבעתי פגישה בבית ספר עם כולם, עם כל מי שהיה מעורב, גם הפסיכולוג, גם היועצות, ולראות ביחד מה מתוך מה שעלה, וגם ועד הורים...

ברוריה אליעז: טוב, זה העניין הטכני, מה העניין המהותי שעלה?

זהבה הראל: זה העניין המהותי. העניין,

ברוריה אליעז: שמה? מה הם אמרו שהם היו רוצים?

אלעד ארזי: עלו שם, ברוריה, אני אגיד, עלו שם הרבה,

ברוריה אליעז: אנחנו לא היינו אז אנחנו שואלים.

אלעד ארזי: לא, לא, אני אומר, בסדר, זה היה אתמול, עלו הרבה מאוד הצעות. אנחנו ניקח את ההצעות האלה, נראה בסוף מה פרקטי, בישיבה הבאה נציג,

ברוריה אליעז: אתם שמים לב שאני לא מקבלת תשובה? אתם שוב עונים לי מ-, שיהיה עניין טכני ואתם תיתוספו.

ענבר כהן: ברור, שנייה, אני,

ברוריה אליעז: אני שואלת,

ענבר כהן: את,

ברוריה אליעז: מאוד סקרנית לדעת,

אלעד ארזי: הציעו לדוגמה לשים, את רוצה דוגמאות? הציעו,

ברוריה אליעז: מה ההורים העלו?

ענבר כהן: ברוריה, היו,

אלעד ארזי: אין לי את הסיכומים מול העיניים, שנייה.

ברוריה אליעז: רגע, רגע.

אלעד ארזי: לדוגמה, הציעו לשים הורים שיהיו בהפסקות, יבואו הורים שיכנסו להפסקות ויהיו בבית הספר בהפסקות.

ברוריה אליעז: כן.

אלעד ארזי: הציעו שתקנון בית הספר,

מירית בן אשר: ייושם.

ענבר כהן: ייושם.

אלעד ארזי: ייושם, והוא יחמיר בנושא השעיות וכו'.

זהבה הראל: הציעו,

אלעד ארזי: הציעו חשיבה על כל נושא ההסעות לאשל הנשיא.

ברוריה אליעז: יש השעיות כיום?

אלעד ארזי: כן.

זהבה הראל: כן.

אלעד ארזי: בטח שיש.

זהבה הראל: גם.

ברוריה אליעז: משעים ילדים מבית ספר,

זהבה הראל: כן.

אלעד ארזי: כן.

ברוריה אליעז: בגלל איזו פעילות?

זהבה הראל: בעיות,

אלעד ארזי: התנהגות. בעיות משמעת, אלימות.

ברוריה אליעז: כן, אז מה ההורים דורשים? שמה?

אלעד ארזי: להחמיר את הענישה.

ברוריה אליעז: אוקיי.

אלעד ארזי: שלא לתת לזה,

מירית בן אשר: מקום.

אלעד ארזי: לא לתת לזה מקום.

ברוריה אליעז: השעיה יותר רצינית?

אלעד ארזי: כנראה. יותר,

מירית בן אשר: האמירה הייתה שאם התקנון הוא חוזה מחייב בין 2 הצדדים שיעמדו בו ב-2 הצדדים, ולכן ביקשו להפעיל את ההשעיה שכתובה בו. ספציפית על הסעיף הזה.

ענבר כהן: ברוריה, אני רק אגיד שהיו שם,

זהבה הראל: הציעו לעשות,

ברוריה אליעז: מה? מה עוד?

אלעד ארזי: 'הציעו'? מה?

זהבה הראל: הציעו,

ענבר כהן: היו שם עשרות,

זהבה הראל: הציעו שאם יש אירועי משמעת או אלימות חמורים לעשות רגע עצירה בתוך בית ספר, וש במקום להמשיך את סדר היום התקין, כמו עיכוב קריאה בתורה, לעצור רגע את כל הפעילות ולקיים שיחות בתוך הכיתות בנושא של המשמעות של האירוע, ומה להבין ממנו, ואיך צריך להימנע ממנו. זה היה גם דבר נוסף שהם דיברו עליו.

ענבר כהן: לא, אבל באמת הגיעו עשרות הורים והיו המון רעיונות, זה מאוד קשה לשלוף אותם.

אלעד ארזי: בסדר, זה דוגמאות, ברוריה.

ענבר כהן: אז צריך באמת לסכם אותם ולהביא אותם בצורה מסודרת.

ברוריה אליעז: יש על זה פרוטוקול שנכתב או משהו?

אלעד ארזי: ייצא.

זהבה הראל: כן, אמרתי.

ברוריה אליעז: שנוכל לעיין בעיקרי הדברים?

אלעד ארזי: בטח.

זהבה הראל: בהחלט.

אלעד ארזי: כן.

ברוריה אליעז: אז תדאגו בבקשה להפיץ לנו את זה לראות.

אלעד ארזי: אין בעיה.

ברוריה אליעז: בסדר?

אלעד ארזי: אין בעיה, אין בעיה.

ברוריה אליעז: תודה.

אלעד ארזי: טוב, אני עובר לנושא הבא, נושא קהילה. טוב,

עופר לוי: אני יכול רגע להתייחס לנושא קודם שלא הספקתי לשאול?

אלעד ארזי: איזה?

עופר לוי: בנוגע לניהול של המועצה. של הפיתוח.

אלעד ארזי: כן.

עופר לוי: אז נאמר שזה יוביל למועצה עוד הכנסה של 7% מהתקציב, זה כמובן מבורך. השאלה שלי היא האם, האם לא קיים פה סיכון במידה ועלויות בפועל יהפכו יותר גבוהות? אם יש שינוי מבחינת הסיכון שהמועצה לוקחת, של עלויות גבוהות יותר מהתכנון?

אלעד ארזי: אני אגיד את זה ככה, בכל,

עופר לוי: בקונסטלציה החדשה.

אלעד ארזי: אני אגיד את זה ככה, בכל הפרויקטים של רמ"י, ברגע שיש בעיה, אני גם אולי אביא לפה את החברה המנהלת שקצת תרחיב, זה אולי רעיון טוב, באחת מישיבות המועצה נביא את החברה המנהלת כי זה באמת נושא חשוב. קודם כל, נפדה 705, 705 זה בעצם מסמך שלוקחים את עלויות הבנייה, את עלויות התכנון, כפי שהם היום, ובודקים עלויות, ורמ"י בעצם נותנים לך תקציב מסוים, כשהתקציב הזה הוא תקציב שהוא ממשי, שזה מה שקורה בשאר המקומות והוא עובד. עכשיו, במידה וחסר כסף בתקציב, שזה יכול לקרות, אז אתה בא בדרישה לרמ"י, אתה אומר להם 'חברים, ב-705 חסר לי כסף'. אתה צריך להוכיח שזה נכון, כמובן, חובת ההוכחה עליך, לא כי בא לי עכשיו פתאום להקים עוד 10 פארקים חדשים. אתה בא לרמ"י בדרישה להקים, לתוספת, אז נגמר.

עופר לוי: אז יש התחייבות של רמ"י שאם העלויות בפועל יוצאות יותר גבוהות באותה תוכנית?

אלעד ארזי: אם אתה תדע להוכיח,

עופר לוי: אין סיכוי למועצה, בקיצור?

אלעד ארזי: מה זה 'אין סיכוי'?

עופר לוי: כל עוד לא חורגים, זה.

אלעד ארזי: אתה שואל אותי אם, זה? ברמה העקרונית, אני רק לא מכיר רשות, אני עוד לא הכרתי, ששמה מהכיס שלה כסף, והיום כל הרשויות עובדות בשיטה הזאתי. אין יותר את השיטה, נקרא לזה העתיקה, של מבנה תעשייה. יש בדרך כלל, או חברות כלכליות שמנהלות את זה, שהן רשותיות. אז בסוף כולם לוקחים את הסיכון הזה של התביעות? אז התשובה היא 'כן'.

עופר לוי: אוקיי,

אלעד ארזי: אז אם אין, יש אפס סיכון?

עופר לוי: אז אני מבקש רק לשמוע ולהכיר את החברה המנהלת, וללמוד ולהבין את ה-

אלעד ארזי: אין בעיה, אין בעיה. יכול להיות שנביא אותם לפה קצת, שיציגו את עצמם.

שירי בן שחר: רשמתי, ל-,

אלעד ארזי: זה רעיון טוב. זאת חברת CPM, חברה גדולה, מנוסה מאוד. טוב, קהילה. בתיה... במחלקת לשירותים חברתיים, נבחרה לממונה על קידום האישה ברשות. נושא חשוב ובעל ערך.

ברוריה אליעז: הייתה אחרת, נכון?

מירית בן אשר: לא, לא היה אף אחד.

אלעד ארזי: דורית,

ברוריה אליעז: היה תפקיד כזה, הייתה אחת...

מירית בן אשר: מישהי ש-,

שירי בן שחר: דורית פחימה עזבה.

אלעד ארזי: דורית פחימה.

שירי בן שחר: דורית פחימה.

ברוריה אליעז: נכון? הייתה. אנחנו אפילו אישרנו אותה.

שירי בן שחר: נכון.

אלעד ארזי: נכון.

ברוריה אליעז: באזור. נכון? אז עכשיו היא עזבה את ה-,

אלעד ארזי: מזמן.

ברוריה אליעז: את ה-,

אלעד ארזי: כן.

ברוריה אליעז: את כל הרווחה?

אלעד ארזי: כן. ערב התרמה למקלט לנשים. שמחנו לארח את הערב, התרגשנו מהנשים הסורגות בפאלאס שתרמו את יצירותיהן והצטרפו לקריאה למרחב מוגן עבור נשים, לתשומת לב, ולאחריות הדדית. יום הזיכרון ראש הממשלה יצחק רבין. נערכה הרצאה בפאב הקהילתי על הסכמי השלום שהוביל יצחק רבין. 40 שנה ללהבים. קודם כל, שמנו לכל אחד פה, יש פה את הסלוגן, את הסמל שעיצבו יוסי ניר. יוסי ניר, תודה. יחד עם החבריה של המתנ"ס. ויוסי, אתה רוצה להגיד כמה מילים? על הדבר הזה? על הצבעים? על הרעיון?

יוסי ניר: טוב, מה שאנחנו רואים פה זה באמת שילוב מוצלח מאוד של הצבעים בכרזה הזאת. יש לנו פה את הצבע הצהוב, או הכתום הזה, שהוא צבע של האדמה למעשה, אדמת הנגב. ומצד שני הירוק שמהווה את הפריחה, והשגשוג שיש כאן. הסמל של להבים מופיע באמצע, והוא גדול ויפה. באמת, אני חושב שיש כאן,

שירי בן שחר: שיוסי עיצב, גם את הסמל המקורי שלנו.

יוסי ניר: הצלחה טובה מאוד של הלוגו הזה, כי הוא מביא באמת את כל החזון שיש פה. והתוספת הקטנה שבסוף נעשתה, של הדגל, מאוד יפה.

אלעד ארזי: צריך רק להזכיר, למי שלא יודע, שגם הסמל המקורי של להבים, שכולנו רואים, זה גם יוסי.

יוסי ניר: נכון.

לורן אבישר-אביטן: אה, יפה.

מירית בן אשר: אה, כן?

עופר לוי: אה, וואו.

מירית בן אשר: לא ידעתי את זה.

יוסי ניר: אני יצרתי את הסמל הזה לפני, קצת פחות מ-40 שנה אני חושב. היה כנס של כל התושבים והייתה תחרות, עשו תחרות של סמלים. והסמל הזה זכה במקום ראשון, וגם קיבלתי מכתב על זה, ש-

ענבר כהן: איזה מגניב.

יוסי ניר: שזה זכה. כן, זה הסמל.

ענבר כהן: חמוד.

לורן אבישר-אביטן: יפה מאוד.

אלעד ארזי: יפה מאוד. תודה, יוסי.

יוסי ניר: עכשיו, בכניסה ללהבים יש את ה-,

אלעד ארזי: נכון, נכון. כן. טוב, אז צוות המתנ"ס, חינוך ורווחה, יחד עם עדנה פיינשטיין, שרק, באמת, להוריד לפני את הכובע, שמרכזת את הארכיון היישובי, בונים תכנית ל-40 שנה ליישוב, איך אנחנו נציין את זה, זה כמובן יוצג פה. הנושא ישתלב במגוון תחומים. בתיאטרון הוותיקים, במרוץ להבים, ובאירועים נוספים, אנחנו נציג את זה בהמשך. מרוץ להבים. נערך, זו השנה 37, והשנה בסימן 40 ליישוב. השתתפו מעל 1,000 רצות ורצים, זה שיא חדש. בהם תלמידי בית הספר שלנו, חניכי מכינת נחשון משובל ומשדרות, מקבוצות הריצה והספורט היישוביות, וגם רבות מהסביבה, היה אירוע קהילתי מרגש וספורטיבי. טוב, חנוכה בקרוב, מאירים את להבים. יצאנו בפרסום אירועי חנוכה לכל קהלי היעד ביישוב. תהיה לנו צעדת אורות, יהיה פה את אסף אשתר, יהיה את עמירם טובים, יהיו הצגות ילדים, ועוד, באמת חנוכה עם כל טוב. טוב, יצאנו בסקר למופעי יום העצמאות. רגע, זה בהמשך.

מירית בן אשר: מישל אמרה לי.

אלעד ארזי: יצאנו בסקר למופעי יום העצמאות, סליחה. אתם בחרתם השנה שאצלנו יופיע השנה הדג נחש.

לורן אבישר-אביטן: מה? וואלה?

אלעד ארזי: כן. גם אני הופתעתי, אני מודה.

מירית בן אשר: ו-? מה המופע שלו?

אלעד ארזי: כן. וגיא מזיג.

לורן אבישר-אביטן: מי זה גיא מזיג?

אלעד ארזי: לא, גיא מזיג הוא טוב דווקא.

ענבר כהן: מאיפה אתה יודע?

אלעד ארזי: אני בעניינים. אז,

*** מדברים ביחד.**

אלעד ארזי: טוב, השתתפנו השבוע ביריד עלייה של משרד הקליטה בזום. הצגנו את להבים. עם תושבים מקסימים שסייעו לנו, ענת אלחייני ואנדריאה אלוש, אחת תרגמה בצרפתית, אחת באנגלית, ואנחנו מקווים שזה יביא איתנו רוח ועולים חדשים ללהבים. טוב, צרכים,

ברוריה אליעז: בפני מי הם דיברו?

שירי בן שחר: משרד הקליטה.

ברוריה אליעז: בפני מי הם דיברו?

אלעד ארזי: בפני משרד העלייה והקליטה, הם עשו איזה מפגש זום. עם עולים מצרפת ו-,

ברוריה אליעז: אה, בזום.

אלעד ארזי: כן, כן.

ברוריה אליעז: זה אותו סיפור המשכי שדובר בו בעבר, שתבוא עלייה מצרפת?

אלעד ארזי: גם, וגם, כנראה גם עכשיו, אחרי המלחמה, זה נורא, מנסים עכשיו להביא כמה שיותר עולים, מרגישים שזה הזמן הנכון.

שירי בן שחר: משרד הקליטה,

אלעד ארזי: אז זה לא היה רק עם צרפת.

ברוריה אליעז: הלוואי שיבואו ללהבים.

עופר לוי: כמה עולים? כמה עולים?

שירי בן שחר: בעצם נפתחו הרבה מאוד בקשות בחו"ל לעלייה. הרי במשרד הקליטה,

עופר לוי: באמת?

שירי בן שחר: יש להם אינדיקציה, בהתאם לבקשות שהם פותחים, נפתחו פי כמה וכמה משנים קודמות.

ברוריה אליעז: וואלה?

שירי בן שחר: ובמקום לנסוע לארצות בחו"ל, פתחו יריד אינטרנטי. והמועצה... שם.

אלעד ארזי: טוב, צרכים מיוחדים. אז יש לנו ועדה לנושא, בראשות חברת המועצה מירית בן אשר ובהשתתפות חינוך רווחה ומתנ"ס. יש לנו תקציב ייחודי וחשיבה כיצד לתת,

*** ד"ר אמיר קמינצקי.**

אלעד ארזי: שלום. ד"ר קמינצקי, בסדר גמור. הכיסא, פה בחוץ. איפה מהזה שלי. כמה דקות. תקציב ייחודי וחשיבה כיצד לתת מענה מכבד ומכיל, ולהרחיב את המודעות בקהילה. טוב, 'פברואר יוצא מן הכלל'. אז בחודש פברואר מתקיים חודש הכלה ומודעות לצרכים מיוחדים, צמיד. צוות הוועדה, ביחד עם המתנ"ס, חינוך רווחה, התכנס לחשיבה ותכנון. יצאנו לדרך עם חוגים מיוחדים לילדים עם צרכים מיוחדים, גינון טיפולי, וכלבנות. ומחר זה יום המודעות לזכויות האנשים עם צרכים מיוחדים. מועדון הנוער יואר בסגול בשעות הערב. המסכים שלנו, אנחנו בכל המסכים שלנו נציין את זה. מירית, את רוצה להוסיף משהו?

מירית בן אשר: לא, אמרת יפה.

אלעד ארזי: טוב. ותיקים. ערב הוקרה לניצולי השואה בשיתוף פאלאס להבים היה החודש, התרגשנו לקיים ערב שמוקיר ומכבד את שורדי השואה. אנחנו נהפוך את זה באמת למסורת יישובית, היה ערב מאוד משמח, מאוד מרגש, הם כל כך שמחו, באמת, זה, כל כך יצאנו מורגשים מהערב הזה, ובאמת תודה לכל המארגנים, וכמובן לפאלאס שהיו מעורבים בזה, אנחנו נעשה את זה כמסורת שנתית. חודש נובמבר היה חודש האזרח הוותיק, במסגרתו נערכו פעילויות רבות בכל המסגרות. הרצאות קתדרה בבית המייסדים, סדנאות, ופעילויות. וגם הפעוטון היישובי, 'קטקטים', הצטרף לפעילות, אירחו את הסבים והסבתות של הפעוטות. כן. אני יכול להגיד שמנהלת הפעוטון אמרה לי שהיה מקסים לגמרי.

ברוריה אליעז: זה הכי חמוד.

אלעד ארזי: נכון. חדש, יש לנו תיאטרון קהילתי לוותיקים. ברוריה, את בתיאטרון?

ברוריה אליעז: של הוותיקים? לא, חס וחלילה.

אלעד ארזי: לא? חשבת. רק במקהלה.

ברוריה אליעז: מספיק.

אלעד ארזי: אז תיאטרון קהילתי לוותיקים, המפגש הראשון כבר התקיים, ובסוף השנה נוכל לצפות בהצגה. אולי אנחנו נלך כולנו לראות אותה יחד. טוב, צעירים. 20 מלגאים שובצו למשימות התנדבות חברתיות והתחילו לפעול. בין היתר בתוכניות שהתחלנו בשנה שעברה, 'מקפצה להצלחה'. יש עדיין תקנים פנויים למלגאים, אתם מוזמנים כולכם להציע לסטודנטים תושבי היישוב. זו תרומה לקהילה משמעותית וגם כמובן סיעה לסטודנטים. את ועדת, לא, זה בסדר. המכינה הקדם צבאית 'נחשון להבים'. אז מבנה המכינה כמעט הושלם. הם בשלבים סופיים של טופס 4. אנחנו נעשה שם כמובן טקס פתיחה יפה וסיור לכולנו שם. זה, באמת הם עשו מהמקום הזה,

מירית בן אשר: איפה הם ישנים עד עכשיו? אני יודעת שהם עוברים, אבל כאילו, זה המענה על הצורך.

אלעד ארזי: יש שם קצת במועדון נוער, קצת בשובל. מתניידים. הם גם במצוקה גדולה ולכן,

מירית בן אשר: שלא יתבאסו מזה.

אלעד ארזי: הם מתבאסים מזה מאוד.

מירית בן אשר: כן.

אלעד ארזי: יש לחץ סדיר על הדבר הזה.

מירית בן אשר: מדי. זה היה המשך המשפט שלי...

אלעד ארזי: לא, לא, אין מה לעשות. הושקע שם, אני יכול להגיד לכם פה שהם השקיעו שם מיליוני שקלים. וטראו את המקום. אז אמרתי, אולי יהיה אפילו, אנחנו נעשה שם סיום משותף לכולנו. טוב, 'להבנים מטיילת', הפרויקט המקסים למשפחות צעירות של טיולי שבת אחת לחודש חזר אחרי הפסקת הקיץ. הזדמנות להיפגש ולטייל יחד. טוב... לנוער. אז באמת מועדון הנוער שלנו עובר מתיחת פנים בימים אלו, צביעה ותיקונים, ריהוט והצטיידות, כדי שהמקום יהווה בית אמיתי לבני ובנות הנוער שלנו. טוב, יש לנו ראשי שבט חדשים, גם עידן אדמון וגם אדווה פלוטקין. אז תנועת הנוער שלנו, תנועת הצופים, התנועה היא בלב הקהילה שלנו, והיא חלק משמעותי מהמרחב החינוכי הבלתי פורמלי של ילדינו. אני נפגשתי ביום שישי עם כל השכבה הבוגרת בצופים. יש לנו שם חבריה נהדרים, מדהימים, חכמים, כריזמטיים, מטופלים, כל מילה תופסת. נהניתי מהמפגש איתם. וקיבלנו גם הצעות לשיפור ולייעול, וגם שמענו מהם על ההווה שלהם בצופים וכנוער היישוב. טוב, הייתה לנו פעילות לנוערים, ד' עד ו', ביער, בשיתוף קרן קיימת לישראל. ואנחנו ממשיכים בתוכנית ההכנה לצה"ל שלנו. ערכנו במועדון הנוער ערב הכנה למבחני צו ראשון וליום המא"ה. עד כאן, אני מקווה שזה לא היה ארוך מדי, דיווח ראש המועצה.

3. דיווח על תרומה מקרן קיימת לישראל להקמת מגרש משחקים - בהמשך להמלצת ועדת תרומות ואישור ראש המועצה לכך.

אלעד ארזי: טוב, סעיף 3. אז זה דיווח על תרומה מקרן קיימת לישראל להקמת מתקני עץ ביער בהמשך להמלצת ועדת תרומות ואישור, אני מעדכן על זה. אחרי עבודה באמת קשה מול קרן קיימת לישראל, בשעה טובה קיבלנו תרומה של 2 מיליוני שקלים להקים בחורשה שלנו מתקני עץ, משהו, באמת שיהיה פה נפלא. מי ששותף בדבר הזה זו ועדת איכות סביבה, הם מכירים את זה. אנחנו עכשיו יוצאים בעצם להליך של בחירת קבלן, כשהקבלן, זה יהיה בעצם תכנון-ביצוע. הוא גם יציג בפנינו את התכנון שהוא רוצה לחורשה, ליער. יהיה צוות מטעם קק"ל, קק"ל כמובן רוצים להיות חלק מההליך הזה. יהיה צוות שלנו מטעם ועדת איכות סביבה, ואנחנו בעצם נחליט על מה הולכים לעשות שם עם ה-2 מיליון שקל. יש כמובן מגבלות מאוד ברורות של קרן קיימת לישראל, אי אפשר לעשות שם כל מה שעולה על רוחנו. כמו שאמרתי, זה יהיה מתקנים מעץ, זה יהיה בסגנון מסוים שיתאים לסגנון היערי. אבל בכל זאת, אני אומר, זה דבר ענק ש-, לילדים שלנו, ולנוער, ובכלל להורים. להנגיש להם יותר את היער, ושירצו יותר ללכת לחורשה. זה אינטרס של כולנו, לחבר את כולם לטבע. ובאמת הצלחנו להביא 2 מיליון שקל, זה דבר גדול מאוד.

נוצר על ידי SUMIT.

4. אישור מינוי בעלי תפקידי מל"ח.

אלעד ארזי: אישור ומינוי בעלי תפקידים מל"ח, כן.

שירי בן שחר: טוב. אז כמובן שלחתי מסמך, זה משהו פרוצדורלי. יש בעלי תפקידים בעת חירום במועצה, צריך לאשר אותם. לפי הפירוט במסמך, אם תרצו אני יכולה להקריא. אם עברתם על זה אז אפשר להצביע

אלעד ארזי: עברתם?

ענבר כהן: עברנו.

אלעד ארזי: צריך להעלות את זה לאישור?

שירי בן שחר: כן.

אלעד ארזי: מי מאשר?

מירית בן אשר: אתה רצית לשאול.

יוסי ניר: אבל היא רשומה גם כן.

אלעד ארזי: כולם?

מירית בן אשר: אז תשאל. תשאל.

שירי בן שחר: מירית? יוסי?

יוסי ניר: רגע, את רשומה גם כן שם?

שירי בן שחר: אני רשומה שם כראש מכלול כוח אדם. ברגע שאני אתחלף יתחלף גם הבן-אדם.

יוסי ניר: אז,

ברוריה אליעז: שירי, זה הרבה שמות?

יוסי ניר: זה נכון להיום.

שירי בן שחר: יונתן חבורה כרמ"ט, מאיר הרוש מרכז ועדת מל"ח, זהבה הראל ראש מכלול חינוך. אורי אלימלך ראש מכלול אוכלוסייה, לימור אהרוני ממלאת מקום ראש מכלול מידע לציבור. אני כראש מכלול

כוח אדם, עובדיה צבי ראש מכלול לוגיסטיקה. הרב נפתלי מרינובסקי ראש תא שירותי דת. המהנדס קוסטה ראש מכלול הנדסה ותשתיות, אוהד סיון סגן ראש מכלול הנדסה, ואיציק אלפסי ראש תא רפואה.

אלעד ארזי: זה בדרך כלל מותאם לתפקידים, מהנדס הוא יהיה... זה הכל.

ברוריה אליעז: תודה.

אלעד ארזי: חינוך, זהבה חינוך.

מירית בן אשר: וזהבה חינוך, כן,

אלעד ארזי: כן, כן, בטח.

מירית בן אשר: זה היה, המשפט הבא שלי היה.

אלעד ארזי: בסדר? כולם בעד? כולם בעד.

החלטה: המליאה אישרה פה אחד את מינוי בעלי תפקידים מל"ח.

6. עדכון תב"רים:

6.1. הגדלת תב"ר 407, תכנון והרחבת בית העלמין ב-400,000 ש"ח במימון קרן בית העלמין. תקציב מקורי, 250,000 ש"ח.

אלעד ארזי: הגדלת תב"ר 407, 407, תכנון והרחבת בית העלמין ב-400 אלף ש"ח במימון קרן בית העלמין. תקציב מקורי 250 אלף שקלים, לאחר הגדלה התקציב יעודכן ל-650 אלף ש"ח. ימית, את רוצה להגיד מילה? אתם, משהו? זה בא מתקציב,

מירית בן אשר: כן, האמת ששאלתי את שירי על זה, וביקשתי לדעת מה הביא לקפיצה? מ-250 ל-600, ומה התוכניות של...

אלעד ארזי: אה, מרחיבים את בית העלמין פשוט.

מירית בן אשר: כן, אבל,

זהבה הראל: התוכנית שימותו יותר.

אלעד ארזי: חס וחלילה.

מירית בן אשר: תודה.

ענבר כהן: אוי ואבוי, מאיפה באת עכשיו?

זהבה הראל: לא ככה?

ברוריה אליעז: היא מגיעה כבר להומור שחור.

אלעד ארזי: לא, זאת המציאות, במציאות היא אומרת,

*** מדברים ביחד.**

מירית בן אשר: הומור שחור, אבל,

ברוריה אליעז: אז מה יהיה בסוף הערב?

שירי בן שחר: זהבה אחרי יום ארוך.

אלעד ארזי: בסדר, הכוונה,

זהבה הראל: לא ככה? מה, למה מרחיבים בית עלמין?

מירית בן אשר: לא, אבל יש תוכניות מסוימות שמסבירות את הקפיצה בסכום כסף הזה,

זהבה הראל: כי יש צפי.

מירית בן אשר: לסכום,

אלעד ארזי: לא, אין קפיצה בסכום, אנחנו בסוף רוצים עכשיו לצאת להרחבה גדולה יותר של בית העלמין.

ענבר כהן: גדולה יותר.

אלעד ארזי: אין, את, זה. אנחנו לוקחים קבלן, גם פה זה יהיה תכנון-ביצוע, שאנחנו אומרים לו 'הסכום שיש לך זה 400 אלף שקלים, בסכום הזה אתה צריך לטפל שם בהכל. בגינון', כאילו 'לפתח את הגינון, את התאורה, את הקברים'. זה כמובן לא יוצא מתקציב שותף,

מירית בן אשר: זה הקרן, כן, אני יודעת, הקרן,

אלעד ארזי: יש לזה את הקרן, שאפשר לטפל,

מירית בן אשר: אני יודעת. אני זוכרת, דיברנו על זה גם בתקציב.

אלעד ארזי: שאפשר להשתמש בה,

עופר לוי: ומאיפה מגיע הכסף לקרן? ממשרד הדתות?

אלעד ארזי: כן, ממשרד הדתות, ובעצם,

מירית בן אשר: כן, דיברנו על זה בתקציב.

אלעד ארזי: כשאנשים נפטרים בלהבים, נניח שהם לא מלהבים, אז הם משלמים כסף על הזה.

עופר לוי: אוקיי.

אלעד ארזי: אז הקרן ככה, זה, ימית, את רוצה להוסיף משהו?

עופר לוי: מה מצב הקרן היום?

ימית לוי: אנחנו בעצם משתמשים בכמעט בכל הכספים שהצטברו בקרן,

אלעד ארזי: בשביל זה הם נועדו.

ימית לוי: לטובת העניין הזה, וזו המטרה שלה בעצם.

אלעד ארזי: הם נועדו בשביל זה.

ברוריה אליעז: כמה? מה זה?

אלעד ארזי: 400 אלף.

מירית בן אשר: 600.

אלעד ארזי: לא.

ימית לוי: אנחנו מקציבים 400,

ברוריה אליעז: אז זה 400 או 600?

אלעד ארזי: אנחנו מגדילים ב-400.

ענבר כהן: היה תקציב של,

אלעד ארזי: היה 250, אנחנו מגדילים עכשיו בעוד 400. שזה אמור, עוד פעם, אני אומר בסדרי גודל, זה בערך, בזהירות אני אומר, כן? בערך 200 קברים, אולי צריך פחות, 150.

יוסי ניר: יש עתיד.

מירית בן אשר: בשורות טובות. כן.

אלעד ארזי: כן.

ברוריה אליעז: זה פשוט, הגדר תיפתח לכיוון מזרח?

אלעד ארזי: נכון מאוד. דרום.

ברוריה אליעז: לא. זה עומד? זה עומד,

מירית בן אשר: השער החדש,

ברוריה אליעז: הסוף הוא מזרח,

מירית בן אשר: הוא ממערב.

ענבר כהן: דרומה.

ברוריה אליעז: דרום-מזרח.

אלעד ארזי: איבדת אותי. נכון.

ברוריה אליעז: כן?

אלעד ארזי: כן.

ברוריה אליעז: אז ככה זה יקטן?

אלעד ארזי: כן. טוב, כולם בעד? כולם בעד.

החלטה: המליאה אישרה פה אחד את הגדלת תב"ר 407, תכנון והרחבת בית העלמין ב-400,000 ש"ח

במימון קרן בית העלמין.

6.2. פתיחת תב"ר 460 - גן משחקים בחורשת להבים קק"ל על סך 2,022,224 ש"ח במימון קק"ל.

אלעד ארזי: טוב, פתיחת תב"ר 460, זה מה שהסברתי עכשיו, גן משחקים בחורשת להבים קרן קיימת על סך 2,022,224,

מירית בן אשר: הכל מקק"ל?

אלעד ארזי: במימון קק"ל, מלא. ממתין ל-, טוב, זה כבר נחתם. כולם בעד פתיחת התב"ר על חשבון קרן קיימת לישראל? צחי? לא בעד?

מירית בן אשר: דרך אגב, יש איזשהו שינוי בפארק הציפורים? במבנים? שיפוץ?

אלעד ארזי: נכון.

מירית בן אשר: מה הולך שם?

אלעד ארזי: יהיה. החלפנו,

מירית בן אשר: חלק אחד חסר, הגדול.

אלעד ארזי: החלפנו את הדשא מתחת לאומגה, החלפנו את הזה ש-,

מירית בן אשר: האומגה? לאיפה הגענו?

אלעד ארזי: לא, לאומגה,

מירית בן אשר: ...

ברוריה אליעז: כן, אבל היה איזה חלק גבוה-גבוה.

אלעד ארזי: לא, הגבוה עוד שם. היה את הרובוט הזה, שעמד ככה, אם אתם זוכרים.

מירית בן אשר: כן, כן...

אלעד ארזי: הוא לא תקין, העפנו אותו, ובמקומו יוצב, אני מקווה, בחודשיים הקרובים מתקן אחר.

ברוריה אליעז: הגבוה נמצא עוד?

אלעד ארזי: כן.

ברוריה אליעז: הגבוה מאוד?

אלעד ארזי: בטח.

ברוריה אליעז: כן?

מירית בן אשר: מה זאת אומרת לא תקין? כאילו, זה לא קיים כל כך הרבה שנים.

ברוריה אליעז: הנכדים שלי ביקרו שם בשבת,

אלעד ארזי: כולם אוהבים אותו.

ברוריה אליעז: לא, אז באו מאוכזבים שזה נעלם להם, הם כנראה התכוונו לאומגה אם אתה אומר שזה נעלם.

ענבר כהן: לא, לרובוט.

אלעד ארזי: לרובוט הזה.

לורן אבישר-אביטן: לאיש.

ענבר כהן: הרובוט. היה עליו מן,

אלעד ארזי: היה איש כזה, זה.

מירית בן אשר: נדנדות. 2 נדנדות צמודות,

ענבר כהן: אבל הוא היה עם נדנדות בזמנים הטובים שלו,

מירית בן אשר: אחת נגישה, אחת,

לורן אבישר-אביטן: כן.

ענבר כהן: הוא מזמן פושט.

אלעד ארזי: יש עוד נדנדות.

ענבר כהן: ברובוט היו נדנדות.

אלעד ארזי: אה, ברובוט.

ברוריה אליעז: איך שלא יהיה, ממשהו הם התאכזבו.

אלעד ארזי: תגידי להם שעוד כמה חודשים יהיו להם פה פארקים מדהימים.

ברוריה אליעז: אוקיי.

אלעד ארזי: טוב, כולם בעד? כולם בעד? כן, כולם בעד.

החלטה: המליאה אישרה פה אחד את פתיחת תב"ר 460 - גן משחקים בחורשת להבים קק"ל על סך 2,022,224 ש"ח במימון קק"ל.

7. תוספת להסכם שכירות קופת חולים כללית.

אלעד ארזי: טוב, תוספת להסכם שכירות קופת חולים כללית. ימית, את רוצה להגיד משהו? להסביר?

ימית לוי: טוב, בעצם כולם מכירים פה את המבנה של קופת חולים, הוא מושכר לכללית הרבה מאוד שנים. ההסכם מגיע לתוקפו. הסיבה שאנחנו מביאים את זה פה לאישור מליאה היא מכיוון שההסכם הוא כבר מעל 5 שנים. הסכם מעל 5 שנים דורש אישור מליאה. אין פה יותר מדי שינויים, בסך הכל אנחנו מוסיפים נספח להסכם הקיים, ובשמאות עדכנו את התעריף. הם הסכימו ועכשיו אנחנו רק צריכים לאשר את התוספת להסכם לעוד 5 שנים.

מירית בן אשר: זו אותה עלות שכירות שהייתה גם בחוזה הקודם, המקורי?

ימית לוי: לא, לא, אני אומרת,

מירית בן אשר: אני פספסתי, אולי אני פספסתי.

ימית לוי: עדכנו את התעריף, הבאנו שמאי. השמאי העריך את השווי נכון להיום. זה עלה מ-40 ומשהו שקלים, ל-67 שקלים בערך, פלוס מע"מ.

מירית בן אשר: עכשיו זה 65, בחוזה החדש.

ענבר כהן: 65. כתוב.

ימית לוי: צמוד למדד, אני לא זוכרת את המספר. איפה הוא נמצא?

ענבר כהן: בהסכם כתוב 65.

מירית בן אשר: כתוב.

ענבר כהן: זה היה מאוד חשוב לעבור על הפרטים האלה.

לורן אבישר-אביטן: ממש.

ימית לוי: אז יכול להיות 65, 67, היה איזשהו,

אלעד ארזי: זה...

ענבר כהן: ויש 118 מטר, זה 7,400 שקל לחודש,

* מדברים ביחד.

ענבר כהן: אין רמת ספציפיות בחיים שלי, אין.

מירית בן אשר: ארנונה?

אלעד ארזי: אה?

מירית בן אשר: משלמים ארנונה?

אלעד ארזי: בטח.

יוסי ניר: לפי מוסדות פעילות שם?

מירית בן אשר: לפי איזה?

יוסי ניר: 117, משהו?

מירית בן אשר: אה.

ימית לוי: הם משלמים ארנונה עם פטור של,

מירית בן אשר: זה 118. ממש... המטראז' פה.

ימית לוי: קופות חולים.

אלעד ארזי: בסדר. חברים, כולם בעד? כולם בעד.

החלטה: המליאה אישרה פה אחד את התוספת להסכם שכירות קופת חולים כללית.

אלעד ארזי: אני רגע אעצור כי יש פה 2 מכובדים שבאו, אז אני רוצה שנייה, זה. דוקטור אמיר קמינצקי ופרופסור אלי גרוס. אז אני ואבי, כי אבי עוד מלווה אותי צמוד, וגם אמיר, גם עם, זה, אבל, דיברנו על זה ש-, שיש פה, באמת, איש יקר מהיישוב שליווה את המועצה, במשך 4 שנים? נכון?

אמיר קמינצקי: 5? אני כבר לא סופר.

אלעד ארזי: 5 שנים, והוא לא סופר. בכל מה שהיה קשור להתנהלות, לעתירה שלנו מול רשות מקרקעי ישראל. ולא רק זה, שנייה, אני חייב להגיד, ולא רק זה כי זה היה הרבה יותר מליווי משפטי. כי באמת די"ר קמינצקי היה מעורב, גם בקדנציה הקודמת וגם עכשיו, בייעוץ, בחשיבה, ונתן באמת זמן יקר ערך, באמת, במלוא מובן המשמעות יקר ערך. והכל בהתנדבות מלאה. בסדר? אני לא אפריז אם אני אומר שהרשות, הסיפור הזה היה עולה לה מאות אלפי שקלים גדולים, ואמיר עשה באמת הכל לטובת היישוב, לטובת ציווין היישוב. ו-,

ברוריה אליעז: ואני זוכרת שזה היה גם בשום שכל, באמת,

אלעד ארזי: נכון, נכון.

ברוריה אליעז: היה ראוי,

אלעד ארזי: נכון.

ברוריה אליעז: לציון, אז כפיים.

אלעד ארזי: אז קודם, באמת כפיים. את אבי, אנחנו עוד לא נפרדים ממנו כי אבי עוד ממשיך איתנו, אז אבי, אנחנו נעשה לך פרידה בהמשך. אבל אבי גם רוצה להגיד כמה מילים, ויש לנו גם פה איזה שי צנוע, לאמיר. זה שלך.

ברוריה אליעז: למה? לאן אתה הולך, אבי?

אבי גרוס: מה?

ברוריה אליעז: לאן אתה הולך?

אלעד ארזי: אבי לא הולך.

אמיר קמינצקי: אני ציפיתי שתקרא רחוב על שמי.

אלעד ארזי: רחוב על שמך?

ברוריה אליעז: באמת לאן אתה הולך?

אלעד ארזי: לך תדע, חכה, עוד יש זמן,

אמיר קמינצקי: לא רחוב, כיכר, כיכר, לא רחוב.

שירי בן שחר: אני חושבת שיש לנו את זה, 'הר אמיר' בפסגות.

יעל חמאווי: אחד ההרים יהיה 'הר אמיר' בפסגות, זה,

אבי גרוס: לא, אני יודע שההתכנסות... והאירוע הקטן הזה יביך את אמיר, אני מכיר אותו די הרבה שנים. הוא תמיד נשמר בשוליים, בורח מהזרקורים, מהכבוד. משפטן נטו, תמיד ענייני, תמיד דוך לנקודה המכרעת של כל סוגיה, והלאה. אז אני רוצה לא להביך אותך יותר מדי במחמאות, ועובדות. חשבתי היום לקראת הערב וניכרתי בפסוק הבא בספר שמואל ב', שמתייחס לשלושת הגיבורים של דוד. אתם מכירים אותם מ-,

ברוריה אליעז: הביאו מים.

אבי גרוס: מים לדוד.

אבי גרוס: 'מים לדוד המלך', בדיוק, שלושת הגיבורים. אז ככה זה מתחיל, "אלה שמות הגיבורים אשר לדוד יושב בשבת תחכמוני, ראש השלישי הוא עדינו העצני". כאשר הדברים לא ברורים, חז"ל נכנסים לעניין ועושים מזה מטעמים, אז הנה הפירוש של חז"ל לשם 'עדינו העצני'. "עדינו העצני", אומר התלמיד... אל מועד קטן, "עדינו העצמי, כשהיה יושב ועוסק בתורה היה מעדן עצמו". 'עדינו', היה עדין. "ובשעה שיוצא למלחמה היה מקשה עצמו כעץ. כשהתעסק בתורה ובהלכה ברמה של תורה, היה מעדן את עצמו מול הסביבה האנושית ששררה אותו, היה מנומס, מתכנס אל עצמו בצניעות מול אחרים. אבל כשהיה בסיטואציה של קרב הפך להתנהג כלוחם קשוח כפי שנדרש ממנו מול האויבים". ספרא וסיפא בעצם, כמו דוד, לוחם, משורר. אז אני לא ארחיב באספקט הצבאי של קורות החיים, רק אציין שאמיר הוא גם קצין צנחנים מעוטר, אני מצטט, "על גילוי אומץ לב ונחישות בלחימה". את הלחימה והנחישות של אמיר כעורך דין זכינו לחוות במשך, אני מתקן, 5 שנים. כשהתחיל הקמפיין המשפטי של המועצה עדיין בתקופת יוסי, יוסי ניסן, ונתבקשתי להיות מעורב בכך, התניתי שהייצוג המשפטי לא יהיה מטעם הייעוץ המשפטי הקבוע של המועצה. כינסתי אל אמיר שהסכים לייצג אותנו. הוא קבע כבר אז שננקוט באסטרטגיה של מרתון, של ריצה למרחקים ארוכים. כלומר, הוא ידע כבר אז שהוא יהיה משועבד לעניין עד לערכאה העליונה בתום שנים. מעט מאוד אנשים, אלעד, אני כמובן, גם רמ"י מהצד השני, חוו את המסירות הבלתי מתפשרת, את דרישת הזמן האין סופית. את העתירות בנות מאות העמודים. את מכתבי הבקשות, הדחיות, העתירות האד-הוקיות. פגישות בירושלים, ייצוג בבית משפט, בבתי משפט. מאות, סליחה, מעט מאוד אנשים מבינים לעומק את החוב שלהבים חווה לאמיר. ובמאמר מוסגר, אני לא מכיר עוד עורך דין, אני לא מגזים, עמוס בעבודה ובתיקים כמוהו. רובנו מבין מה שווה הסיוע המשפטי שקיבלנו מבחינת ההוצאות, אבל עיקר כוונתי

לכך שהנשימה הארוכה בזכות העקשנות המשפטית אפשרה את המלחמה המתמשכת של אלעד מול הרשויות והפוליטיקאים. השם של אמיר חרוט על ההישגים, יש אומרים על ההצלה של היישוב. בינתיים אנחנו קצת נושמים לרווחה. המלחמה עדיין לא הסתיימה אבל אנחנו מאמינים שאנחנו בדרך הנכונה אל עתיד שעד לפני שנתיים-שלוש נראה לוט בערפל מאיים. אם היה לי חלק בכך, אם יש לי סיפוק ממשוהו שעשיתי, הוא מתנצל באנקדוטה הקטנה במגרש החניה של הסופר. כבר לפני שנתיים בערך פנה אליי חבר מועצה בדימוס ואמר בהתרגשות 'אני מוכן לנשק את ידיך על שהבאתם לנו את המלאך הזה'. השבתי לו 'עד כאן, אני עדיין לא באבא אבי'. אבל ברצינות, אם נשמיט את הניחוח המזרחי הזה של ההצהרה, במהות הוא צדק לגמרי, כמעט לגמרי. בקיצור,

ברוריה אליעז: אבי, לא מאוחר להתחיל.

אבי גרוס: מה?

ברוריה אליעז: לא מאוחר להתחיל.

אבי גרוס: בקיצור, אמיר, המחווה של המועצה היא בשם 10,000 תושבים, היא סמלית בדומה לעיטור צבאי, היא הכרה פומבית של הכרת תודה זוטא שלנו כלפיך על עשייה בצורכי ציבור, בהתנדבות, ובאמונה מעל ומעבר למקובל. ושהוא, בקיצור עוד יותר מקוצר, יש אנשים שאפשר לבנות איתם מדינה.

ברוריה אליעז: ישר כוח, באמת.

אלעד ארזי: אבי, באמת, אני,

ברוריה אליעז: לשניכם.

אלעד ארזי: אני אומר על זה,

אבי גרוס: תודה רבה.

ענבר כהן: אבי, אתה כותב מקסים.

אבי גרוס: תודה רבה.

לורן אבישר-אביטן: תודה. הפתעת אותנו.

אבי גרוס: על מה?

*** מדברים ביחד.**

אלעד ארזי: אז לעו"ד אמיר, ד"ר אמיר קמינצקי בהוקרה על 4 שנות ייצוג, לפחות היינו כולנו, פרו פונו, בתבונה, במסירות, במקצועיות, ובנחישות בכל הערכאות למען שמירת צביונו של היישוב. תודה.

אבי גרוס: רגע, יש פה פסוק, יש פה פסוק. או ששכחו אותו?

אלעד ארזי: לא. איזה? אנחנו לא רואים אותו, אה, נכון.

אבי גרוס: "ותשועת ברוב", אה, לא... "בתחבולות תעשה לך מלחמה ותשועה ברב יועץ"

אמיר קמינצקי: טוב, אז תודה רבה. ואז, אני צריך להגיד משהו?

אלעד ארזי: אליי.

ברוריה אליעז: מה, זה משלי, נכון?

אלעד ארזי: נכון.

אבי גרוס: מה?

ברוריה אליעז: משלי.

אמיר קמינצקי: אז, טוב, תודה רבה על הדברים שלא בטוח קשורים אליי, אבל בכל מקרה הסיבה שכמוכן גויסתי בצו 8 בזמנו זה האדון שאתם רואים פה על ידכם, שהוא באמת מאוד אכפתי. צריך להודות לו, צריך להודות ליוסי, שהיה ראש המועצה הרבה מהתקופה. צריך להודות לאלעד שהיה ראש המועצה הרבה מהתקופה. עבדנו בתור צוות, אמנם אני הייתי בחזית בהרבה מובנים ומיררתי את החיים לכולם, גם לחבריה שלנו עם ההתעקשויות שלי על כל מיני דברים, אבל זהו. כמו שפרופ' גרוס, שהוא הבן-אדם היקר פה באולם, שהוא באמת האכפתי ליישוב והוא ביקש ממני להצטרף לעניין הזה, כל האנשים שיושבים פה הם אנשי ציבור. אני מאחל לכולם, כמו שפרופ' גרוס ציטט מהפסוק שאנחנו אומרים כל פעם בתפילה, 'למי שברך', לאלה שעוסקים בצורכי ציבור ואמונה, אני מאחל לנו, קיבלנו מהקדוש ברוך הוא פנינה, את היישוב הזה, עם משאבי טבע בלתי נדלים, עם מקום יפה לגדול ילדים, עם נוף, עם אוויר, עם אווירה, עם אנשים. אני באמת מקווה שהמקום הזה ימשיך וישגשג מתוך עצמו ושהדור הצעיר יפרח פה, ושאתם תצליחו לעשות את זה. אני לא פוליטיקאי ולא איש ציבור, אני בסך הכל עורך דין. ובאמת תודה רבה. אני מאוד התלבטתי אם לבוא בכלל, למה אתם מכירים אותי, אני פחות בעניינים האלה. אני גם אחד שאפילו אין לו אתר אינטרנט למשרד שלו, תמיד מגיעים אליי דרך מישהו. וייצגתי את כל מי שאתם לא יכולים להתעניין במדינה הזאת, אבל בכל מקרה, באמת תודה רבה על הזמן שלכם,

ברוריה אליעז: זה המעט עבור ההתנדבות שלך. אתה היית נהדר, אנחנו, יש דברים שאנחנו בחילוקי דעות, כאן לא היו שום חילוקי דעות לגביך.

אמיר קמינצקי: תודה רבה.

ברוריה אליעז: המון תודה.

אמיר קמינצקי: תודה רבה ואני,

עופר לוי: תודה.

אמיר קמינצקי: איך לומר? אפסיק להפריע לכם לשיבה הזאת וזהו. טוב, תודה רבה. תודה לכולם.

ברוריה אליעז: אבי, תגיד משהו, יוסי.

יוסי ניסן: אמיר, תודה. תודה על המחמאות. הייתה אמורה להיות עתירה נוספת בעליון, איפה זה עומד מבחינה משפטית?

אמיר קמינצקי: אנחנו הגשנו עתירה נוספת בעליון והגענו שם להסכמה, להסכם הפשרה שהמועצה יזמה. כלומר, אנחנו התנינו את זה, כשהיה את הסכם הפשרה, בזה שיהיה ניסוח מדויק. לא הסכמנו למחוק את התיק, הסכמנו להגיע להסכם שממנו לא יוכלו לשחק איתנו יותר מדי, בוא נגדיר את זה ככה, יש שם כל איזונים, את הפרטים אלעד מכיר, אבל יש שם איזושהו שלטר סמוי שמעבר למה שהתחייבו, המדינה, לתת לאנשים שהם יוצאי צבא, אז יש את השלטר, שזה, אפשר להגיד את זה, כן? שזה מכון הטיהור, שמי ששולט עליו זו המועצה ואי אפשר יהיה להכניס יחידה אחת מעבר לזה אלא באישור המועצה, אז למעשה הצלחנו לסנדל את כל הדברים לשליטה,

אלעד ארזי: אנחנו בשליטה מלאה.

אמיר קמינצקי: לשליטה שלכם, מה שנקרא.

מירית בן אשר: כל הכבוד.

אמיר קמינצקי: טוב? בסדר?

אלעד ארזי: אמיר, תודה לך על הכל.

מירית בן אשר: תודה.

ברוריה אליעז: רק לומר שרמ"י, אם הבנתי נכון, רמ"י לא יוכלו יותר,

אבי גרוס: לשווק. לשווק יותר,

ברוריה אליעז: ל-,

אבי גרוס: מעבר ל-300 מגרשים, פחות או יותר, אי אפשר לשווק יותר.

ברוריה אליעז: לשווק מעבר למה שאנחנו עכשיו משווקים.

אבי גרוס: אלא בהסכמה, כן.

אלעד ארזי: לא בדיוק, 330 מגרשים, זה ה-,

אבי גרוס: אלא בהסכמה. כי ההסכמה מותנית במכון ביוב ואתם שולטים בו.

ברוריה אליעז: אבל הם לא, אין להם את הזכות לכפות עלינו את זה?

אבי גרוס: לכפות? מכירת קרקעות, זו הקרקע שלהם, לצורך העניין. יש חסמים שמונעים מהם את הדבר הזה, אלא באישור של הרישום.

ברוריה אליעז: מה זו 'קרקע שלהם' אם מותר,

אבי גרוס: כל הקרקע היא שלהם, כל המדינה שלהם.

** מדברים ביחד.*

עופר לוי: מבחינת מגרשים זה לא מול המועצה, זה מולם.

ברוריה אליעז: מה? אני מבינה ש-, כל הקרקע היא של אלוהים. אבל,

אבי גרוס: ... בארץ, כאילו יותר מהארץ.

ברוריה אליעז: כן, הם גם אלוהים אבל. לטעמם. אבל אני רוצה להבין. זאת אומרת שאנחנו כרגע במצב ש-300 מגרשים משרתים אותנו להמשך של היישוב ואנחנו מגיעים,

ברוריה אליעז: זה לא הותמ"ל, הותמ"ל זה סיפור אחר, את מדברת על שכונת שרונים?

עופר לוי: לא, לא, כן, כן, שכונת פסגות.

אבי גרוס: כן. כן.

ברוריה אליעז: כן, פסגות מה שיקרא.

אלעד ארזי: אני אקל עליך, ברוריה, הם לא יכולים לשווק מעל 330 מגרשים בלי,

יוסי ניסן: לשוק החופשי.

אלעד ארזי: הם לא יכולים להביא כללי לשווק, כלום.

ברוריה אליעז: כלום.

אלעד ארזי: בלי שמועצת להבנים תדאג להרחיב את המכון לטיהור השפכים. וזה משהו שהוא בשליטה שלנו.

ברוריה אליעז: והגבול שלנו הוא במכון?

אלעד ארזי: לא קשור לגבול. מערכות הטיהור הם בכלל מעבר לכביש 40.

ברוריה אליעז: לא, למה אני שואלת את זה? כי אני רוצה להבין אם יש איזושהי אפשרות שייווצר,

אלעד ארזי: להתחבר לבאר שבע?

ברוריה אליעז: שייווצר עוד משטח שרמ"י יגיד 'אנחנו כאן, כן'. שלא שיידך ללהבים עכשיו.

אלעד ארזי: לכאורה לא, כי השטח הכחול של היישוב להבנים,

אבי גרוס: מסתיים שם.

אלעד ארזי: מסתיים שם. אבל את שואלת אותי אם לא בסוף יכולה מדינת ישראל לעשות תוכנית מתאר חדשה?

ברוריה אליעז: לא, זה ברור, שאם זה לא להבנים.

אלעד ארזי: כרגע, בעתיד הקרוב לא.

ברוריה אליעז: טוב, נסתפק בזה, מה לעשות?

אמיר קמינצקי: טוב, בסדר.

ברוריה אליעז: תודה רבה.

אמיר קמינצקי: בסדר, נוריד את המשקפיים, שנהיה חתיכים קצת כמוכם.

ברוריה אליעז: אתה מבין? ... שיש עוד איזה משטח ששם הם ישחקו איתנו.

עופר לוי: בדרום לא, יש כרגע את ה-

אלעד ארזי: תודה לכם.

אמיר קמינצקי: תודה.

שירי בן שחר: חברים, תודה.

לורן אבישר-אביטן: תודה על הכל.

אמיר קמינצקי: תחזרו לעניינים החשובים.

אלעד ארזי: טוב. איפה היינו? דוח חצי שנתי?

שירי בן שחר: ימית? דוח חצי שנתי? כספים?

ימית לוי: מה עם ועדת תמיכות?

אלעד ארזי: טוב.

שירי בן שחר: תכף, אנחנו נדבר.

אלעד ארזי: טוב, דוח חצי שנתי, סעיף שנתי, מה?

שירי בן שחר: קודם כל ועדת תמיכות?

אלעד ארזי: ועדת תמיכות קודם כל?

שירי בן שחר: ... ועדת תמיכות.

אלעד ארזי: אה, סליחה. דילגתי בטעות.

5. אישור חלוקת תמיכות 2025.

אלעד ארזי: אישור חלוקת תמיכות 2025, סליחה, לא שמתי לב. רוצה את להציג את זה?

שירי בן שחר: כן.

אלעד ארזי: לא שמתי לב.

מירית בן אשר: שירי, רק בגלל שאני הצלחתי להתבלבל, מה שאמרתי לך,

שירי בן שחר: אני חושבת שהרבה התבלבלו, אז אני רגע,

מירית בן אשר: כן.

שירי בן שחר: אעשה סדר. אם אתם זוכרים לפני ישיבה או שתיים, אישרנו את התבחינים של ועדת התמיכות 2026,

מירית בן אשר: נכון. זה מה שבלבל אותי.

שירי בן שחר: וזה היה קצת מבלבל. כי בעצם אישרנו את התבחינים ל-2026 ועכשיו אנחנו באים ומדברים על חלוקת התמיכות ל-2025. אז זה, בעצם התבחינים של 2025 אושרו ב-2024 לפני שנה.

מירית בן אשר: כן.

שירי בן שחר: אז אנחנו בעצם היום,

ברוריה אליעז: זה מה שבלבל אותנו.

מירית בן אשר: גם אנחנו אישרנו את זה פה.

ברוריה אליעז: זה מה שבלבל אותנו.

שירי בן שחר: בדיוק.

מירית בן אשר: נכון.

שירי בן שחר: הם תמיד מאושרים בישיבת המועצה.

ברוריה אליעז: לכן התבלבלנו כשקראנו את זה.

שירי בן שחר: זה מבלבל, איך שלא נסובב את זה.

עופר לוי: אז ב-2026, שוב, יש את ועדת,

שירי בן שחר: תמיכות.

עופר לוי: תמיכות, שיש בה רק אנשי מקצוע. אבל יש את ה-,

מירית בן אשר: תבחינים.

עופר לוי: תבחינים, שהגדירה, יחד אתכם ועדת ההיגוי,

שירי בן שחר: נכון.

עופר לוי: אז ב-2026 הם תפעלו לפי זה.

שירי בן שחר: אנחנו בעצם מוציאים קול קורא, כשהקול הקורא, הוא מפרט את התבחינים שאושרו פה במועצה.

עופר לוי: אבל זה יובא לאישור, ליידוע במועצה? כי הגדרנו שם אחוזים, בתבחינים, אבל יכול להיות שלא הגישו, מכל...

שירי בן שחר: אז אני רגע אפרט מה קורה עכשיו.

עופר לוי: אוקיי.

שירי בן שחר: הועדה קיבלה 3 הגשות. הן מפורטות בפרוטוקול, כאשר רק בקשה אחת, של עמותת גיל הזהב, קהילה תומכת, עמדה בתנאי הסף. ובאופן של תמהיל התבחינים של 2025 נכתב כי עד 25% יינתן לקהילת אזרחים ותיקים ביישוב. עכשיו, יש פה תקציב שהוא תקציב של 30 אלף שקלים, שהוגדר, ולמעשה אנחנו באים עכשיו בבקשה אליכם בעצם, תבואו לאשר את הפרוטוקול הזה שאומר שאנחנו מבקשים לאשר את מלוא הסכום, 30 אלף שקלים לקהילה תומכת למרות שבתבחינים נכתב 25%. את הבקשה הזאת אנחנו תומכים כמובן בחוות דעת של היועצת המשפטית שתומכת בנסיבות האלה שניתן לאשר את ה-100% של התקציב, למרות שבתמהיל רשום 25%.

עופר לוי: ואף אחד כבר לא יכול להנות מזה בכל מקרה, כן.

שירי בן שחר: היות שזו בקשה אחת, וכמובן המטרה היא שהציבור ייחנה מזה,

ברוריה אליעז: תודה רבה.

שירי בן שחר: פעילות של עמותה. אז אלו הדברים, אני אשמח, אם יש שאלות. אם לא, אז להצבעה. איפה אלעד? רגע. נמתין לו רגע.

מירית בן אשר: את יכולה להגיד לנו מתי זה יוצא, מתי הקול הקורא יוצא? בעצם לעמותות?

ימית לוי: עכשיו.

שירי בן שחר: הקול הקורא יוצא בתחילת שנה.

מירית בן אשר: ועד,

ימית לוי: הוא צריך להתפרסם עכשיו.

מירית בן אשר: בדצמבר?

ימית לוי: לדעתי בדצמבר.

מירית בן אשר: ועד מתי אפשר להגיש?

ימית לוי: כדי שבינואר הם יוכלו להגיש בקשות.

מירית בן אשר: עד מתי?

ימית לוי: אני לא זוכרת בדיוק, יש בחוזר מנכ"ל את התאריכים, עד סוף אפריל. ואם הם מבקשים יכולה להיות דחייה עד סוף מאי, משהו כזה, אל תתפסי אותי בדיוק ב-,

עופר לוי: אין לך,

מירית בן אשר: יש איזה 3 חודשים או משהו כזה של תהליך.

ימית לוי: כן, שהם צריכים להכין את כל החומר ולהגיש אותו, ו-,

עופר לוי: אז,

ימית לוי: למלא את הטפסים, להגיש את כל החומרים המבוקשים. יש להם גם את מקצה ההשלמות, כאילו בתוך הטווח הזה אם צריך.

ברוריה אליעז: לוועדת היגוי הזאת שעבדה עם שירי, יש עדיין משמעות?

שירי בן שחר: לא, זו ועדה לטובה התבחינים. אישור התבחינים.

ברוריה אליעז: זה היה רק לצורך,

מירית בן אשר: אד-הוק.

ברוריה אליעז: אד-הוק?

שירי בן שחר: נכון.

ברוריה אליעז: אוקיי.

עופר לוי: אז הם עדיין לא קיבלו את הכספים?

ימית לוי: לא.

מירית בן אשר: לא, כי צריך לאשר אותם עכשיו.

עופר לוי: אז כל מי שהגיש ולא נפסל, ונפסל, יש עדיין מועדון הזכויות?

שירי בן שחר: אני יכולה לפרט אם תרצו. יש את, עמותה בשם לאורו נלך.

עופר לוי: כן.

שירי בן שחר: הבקשה נדחתה,

עופר לוי: כן, כן, זה צוין במסמך.

שירי בן שחר: כן, זה, פירטנו את זה בצורה מאוד מנומקת.

עופר לוי: אבל לגבי מועדון הספורט, האם הם קיבלו, בעבר, האם הם קיבלו תקציב...?

מירית בן אשר: לתמיכה.

שירי בן שחר: ועדת התמיכות דנה בבקשה ספציפית, זאת אומרת, בבקשה לפעילות מסוימת.

עופר לוי: אני מבין, אוקיי.

שירי בן שחר: ופה הנימוק היה שהם הגישו בקשה של סכומים גבוהים, למועצה אין יכולת תקציבית לתמוך בבקשה של מאות אלפי שקלים שהתבקשו שם. בנוסף נבחנו גם מקורות עצמיים של העמותה שהגישה. זה הכל מפורט בצורה מנומקת, וכמובן ינומק לכל מי שהגיש, גם כתשובה מסודרת, לאחר שיהיה פה אישור.

עופר לוי: בקול הקורא מצוין מה התקציב? מה, כן.

מירית בן אשר: מהתבחינים או מהתקציב?

שירי בן שחר: התקציב לא מצוין.

עופר לוי: לא, אז אף אחד לא יודע עד איזה סכומים אפשר לבקש? לכוון?

שירי בן שחר: התקציב, בעצם הסיבה היא שהקול הקורא מפורסם לפני אישור תקציב. הקול הקורא מפורסם ורק לאחר מכן יש אישור תקציב.

עופר לוי: אבל, הוא טוען שהם הגישו בבקשה של מאות אלפי שקלים כשבפועל תמיד זה סביב ה-20-30.

שירי בן שחר: נכון.

עופר לוי: אז,

מירית בן אשר: כנראה הם לא ידעו את זה.

עופר לוי: אז אין אפשרות ל-, גם בקול הקורא, לכוון, או, לפחות שיוכלו לכוון נכון? אולי לבקש משהו שיותר מתאים?

שירי בן שחר: אני לא מכירה, את יודעת, ימית?

ימית לוי: אין, לא, זה תמיד תלוי,

ברוריה אליעז: אפשר לומר מה הגובה המקסימלי?

ימית לוי: אין גובה המקסימלי.

עופר לוי: לא, אבל יש נגיד בתקציב, הוצאה עד 20 אלף,

ברוריה אליעז: לא, אבל אם אין לנו יותר מ-30 אלף שקל אז מה נפתח לאנשים שרוצים חצי מיליון?

מירית בן אשר: תמיד זה היה 30, ימית?

ימית לוי: אולי,

ענבר כהן: לא.

ימית לוי: בעזרת השם, אנחנו,

מירית בן אשר: בדיוק, זו השאלה.

ימית לוי: יהיו לנו יותר מקורות ונוכל להגדיל את כספי התמיכות. כרגע זה ...

ענבר כהן: לא, אבל היה שלב שבו אנחנו התכוונו בגלל התקציב של הרשות.

מירית בן אשר: כן, אבל כמה זה היה?

עופר לוי: אבל היה שם את הצופים.

ימית לוי: ...

מירית בן אשר: אם זה לא היה 30 אז כמה זה היה?

עופר לוי: ולא היה את הצופים?

ימית לוי: היה...

ענבר כהן: אני לא זוכרת 2022, אבל אני חושבת שזה היה, יוסי בטח יודע, אבל זה היה בטח סביב ה-100,

מירית בן אשר: כמה?

ענבר כהן: 120?

ימית לוי: 100,

עופר לוי: אבל לא היה שם את הצופים?

ברוריה אליעזר: לקרוא ליוסי?

עופר לוי: שעכשיו הם...

ענבר כהן: כן, היה שם,

יוסי ניסון: ... עם הצופים זה היה ב-200 וגם יותר מזה.

ענבר כהן: פעם זה היה הצופים ואז העברנו את הצופים למתנ"ס, ואז,

יוסי ניסון: נכון.

מירית בן אשר: אז הם לא יכולים להגיש הצעה?

יעל תמאווי: הם לא צריכים, ה-

מירית בן אשר: הם לא צריכים?

יעל תמאווי: הם,

מירית בן אשר: בגלל ההרשמה?

יוסי ניסון: זה לא היה רחוק מ-100. זה היה... לא רחוק מ-100.

מירית בן אשר: בגלל ההרשמה?

יעל חמאווי: בגלל שזה במתנ"ס וזה חלק מקניית שירותים. זה פשוט לא,

מירית בן אשר: בגלל ההרשמה? כן, בטח.

ענבר כהן: זה מתקצב בתקציב הרגיל.

יוסי ניסן: אז הורדנו 100 מה-200, נשאר 100.

ענבר כהן: מה?

מירית בן אשר: מה?

ימית לוי: אנחנו הגדלנו את הצופים ל-200.

מירית בן אשר: לא, הצופים עברו אבל למתנ"ס.

יוסי ניסן: לא, בסדר, אבל בתמיכות היה 200 והורדנו ל-100.

ימית לוי: אבל, בסדר, זה נכון,

עופר לוי: נראה לי ש-,

ענבר כהן: סתם, זה פר החלטה שלנו כמה אנחנו על הכסף הזה בתקציב.

מירית בן אשר: בתקציב, כן.

עופר לוי: אבל,

ענבר כהן: באופן עקרוני, שהתקציב מחולק.

עופר לוי: גם אם יש אי ודאות חייבים איכשהו ל-, שיהיה ברור, למי שמגיש, לאן לכוון, מה סדרי הגודל,

ברוריה אליעז: נכון.

עופר לוי: כי יש הבדל בין 20 אלף ל-200 אלף, למיליון.

ברוריה אליעז: ההיגיון אומר את זה. ההיגיון דורש את זה.

ענבר כהן: מה הקול הקורא אומר?

שירי בן שחר: הקול הקורא לא מגיד תקציב.

ברוריה אליעז: זה מצחיק,

ענבר כהן: אז אולי צריך להגיד להם שעד טווח,

ברוריה אליעז: מצחיק לפתוח את זה ל-30 אלף...

*** מדברים ביחד.**

ברוריה אליעז: נכון, חבל, חבל. צריכה להיות איזו התייחסות לגובה.

עופר לוי: אבל אפשר להגיד שבעבר 'אלו התקציבים היו', לציין את זה, שידעו פחות או יותר מה סדרי הגודל.

ימית לוי: בתבחינים לא רושמים...

לורן אבישר-אביטן: לא רושמים את הדברים הרי.

מירית בן אשר: לא, אבל מקסימום בקול הקורא, לא תבחינים.

ימית לוי: התבחינים הם,

ענבר כהן: התבחינים לא, אבל,

ימית לוי: הן קריטריון,

אלעד ארזי: אבל בואי נגיד ככה, שניה, גם אנחנו בסוף, בטח עכשיו כשאנחנו לפני תקציב, זה חלק מהחשיבה שלנו, בסדר? לכוון את זה מראש, כאילו אם אנחנו באמת עכשיו, מה שחשוב פה זה לתת כסף לגורם כזה או אחר. אנחנו צריכים לתכנן את זה מראש, זה בסוף אנחנו אלה שם שמחליטים כמה כסף יהיה בסעיף התקציבי.

עופר לוי: לא, אני פשוט תהיתי, הם הגישו בכמה מאות אלפי שקלים, האם הסיבה היא שהם התעלמו מה-

מירית בן אשר: הפער הגדול, זו הכוונה.

עופר לוי: מההנחיות? או ש-

אלעד ארזי: לא, הבעיה שאנחנו גם אישרנו,

עופר לוי: כן.

אלעד ארזי: צריך גם להגיד את זה. אנחנו בסוף אישרנו, כולנו פה, האמת גם יוסי שאז היה חבר מועצה, זה מה שאישרנו בתקציב.

ענבר כהן: נכון.

אלעד ארזי: אנחנו לא אישרנו להם יותר. אם היינו מאשרים בכלל אופציה ליותר אז אולי, טוב, חברים, נתקדם?

שירי בן שחר: כן, אני חושבת שיש היגיון בפרסום מסגרת,

אלעד ארזי: אבל יש היגיון בזה שצריך,

ענבר כהן: שיצוין ב-,

אלעד ארזי: של פרסום מסגרת,

עופר לוי: שידעו לאן לכוון, כן, מסגרת, כן.

ברוריה אליעז: כן, לכוון.

ענבר כהן: כן.

שירי בן שחר: ואנחנו נבדוק את זה...

אלעד ארזי: האמת זה פשוט, כי בסוף אנחנו, בסדר. נחשוב על זה.

ברוריה אליעז: אוקיי.

אלעד ארזי: חברים, עוד משהו? טוב. משהו פה? צריך להצביע על זה?

ענבר כהן: את צריכה להצביע על זה?

שירי בן שחר: כן.

אלעד ארזי: בואו נצביע רק חברים, רק בואו נאשר את זה.

* מדברים ביחד.

עופר לוי: אבל זה לא מפורסם? מה שניתן בעבר? או ש-, בתקציב?

אלעד ארזי: עופר.

שירי בן שחר: רגע, אני מזכירה לכולם, מצביעים,

אלעד ארזי: בוא רק נצביע על ה-100%,

שירי בן שחר: אני, שוב, 100% לקהילה תומכת.

אלעד ארזי: כולם בעד? כולם בעד.

החלטה: המליאה מאשרת פה אחד אישור חלוקת מלוא כספי התמיכות לשנת 2025 לקהילה תומכת.

8. דוח חצי שנתי סקור ל-2025.

אלעד ארזי: הבא בתור, דוח חצי שנתי סקור ל-2025. מי מציג את זה?

ענבר כהן: ימית? ימית?

לורן אבישר-אביטן: ימית, לא?

ענבר כהן: יאללה.

ימית לוי: כן.

ענבר כהן: בוקר טוב.

ימית לוי: דוח חצי שנתי הוא דוח סקור, לא מבוקר, דוח סקור, ובעצם אותו דוח רבעוני שדיברנו עליו, כבר פעמיים.

מירית בן אשר: רק בבת אחת.

ימית לוי: אין הבדל, זו אותה תוצאה, אותו עודף שהיה ברבעוני גם בחצי שנתי. אין פה הבדל למעשה...

מירית בן אשר: מה המסקנה הכי, שיוצא יותר מהחיבור של 2 הרבעונים ביחד? מה הדברים הכי,

ימית לוי: לא מחביאים. אנחנו,

מירית בן אשר: מה המסקנה? לא אמרתי 'מחביאים'.

יוסי ניסן: אני אסביר. אנחנו עושים במשך שנה 4 דוחות רבעוניים.

מירית בן אשר: נכון. עברנו על 2.

יוסי ניסן: בנוסף, יש 2 דוחות שהמבקר החיצוני של משרד הפנים בודק, ועושה ביקורת יותר מעמיקה. בדוח החצי שנתי הוא עושה סוג של ביקורת כזו. היא לא, זה לא דוח מבוקר, זה דוח סקור, הוא לוקח את הדוח הרבעוני החצי שנתי, שאנחנו הצגנו אותו כבר פה, ועוד סוקר אותו. דוגם, סוקר, מוודא שאין פערים, אז זו איזושהי מן בקרת חצי שנה של משרד הפנים. וסוף שנה הוא עושה כמובן דוח מבוקר, דוח עומק. מבוקר. הדוח החצי שנתי, בדרך כלל, הוא מאוד דומה לדוח הרבעוני. גם פה אין באמת פערים. זה נצמד לאותם נתונים של הרבעוני שהצגנו לכם כבר. אז אין לי כל כך מה להרחיב, אולי אם יש לכם שאלות?

אלעד ארזי: טוב. כולם?

מירית בן אשר: תודה.

אלעד ארזי: אז צריך להצביע על זה? או שזה עדכון?

שירי בן שחר: לא, זה עדכון.

ימית לוי: לא, זה,

יוסי ניר: אני שאלתי בפגישה שהייתה לנו אם זה דוח חצי שנתי ואמרת שעובדים גם על הרבעון השלישי ואולי הרביעי.

ימית לוי: נכון.

יוסי ניר: מה הצפי,

אלעד ארזי: הצפי בסדר.

יוסי ניר: מה הצפי שיש לך לגבי השנה הזו? האם המועצה איתנה כמו שהייתה ב-2024?

ברוריה אליעז: לא שמעתי אותך, סליחה,

יוסי ניר: אה.

ברוריה אליעז: כי דיברו כאן.

יוסי ניר: אני אומר,

ברוריה אליעז: תחזור בבקשה.

יוסי ניר: אני אומר, זה דוח נקודתי, לחצי שנתי, ואני יודע מימית שעובדים על הרבעונים השלישי והרביעי. והשאלה היא מה הצפי שאת יכולה להגיד לגבי השנה? האם באמת אנחנו רואים גם שפה המועצה היא איתנה מה שנקרא, כמו שהיה ב-2024 בצורה מאוד יפה?

ימית לוי: אז קודם כל, ההגדרה מהי מועצה איתנה, זה לא נמדד רק על בסיס עודף וגירעון, יש עוד רשימה של פרמטרים, זה לא הדבר היחיד שקובע. אני כן יכולה להגיד לגבי עודף-גירעון שאת הדוח הרבעוני השלישי אנחנו גם סיימנו, אנחנו פשוט לא הבאנו אותו לכאן כי הוא רק ממש בימים האחרונים נחתם. אנחנו נביא לכם אותו למליאה הבאה. גם שם אנחנו עשינו עודף קל. את הצפי לסוף שנה, אני עדיין לא רוצה לדבר עליו כי אנחנו עדיין עובדים על האומדן הזה, במקביל לתקציב אנחנו עומדים על עדכון תקציב. אז אנחנו כבר במליאה של אישור תקציב גם נגיש עדכון תקציב. ואז בעצם זה יהיה דוח הרבה יותר,

ענבר כהן: ימית, למה צריך לעדכן תקציב אם אנחנו עוד שנייה בתקציב של, אני סתם שואלת טכנית.

ימית לוי: מכמה טעמים. קודם כל היו שינויים מהותיים. וכשאת מסתכלת על תקציב לעומת ביצוע, ובטח לעומת תקציב של שנה הבאה כשאת רואה כאלה פערים זה מאוד קשה להבין אותם. והרבה יותר קל לראות תקציב 2026 ביחס לביצוע 2025.

ענבר כהן: אוקיי.

ימית לוי: וגם העדכון מחייב אותנו, כי כעיקרון אסור לנו לבצע שינויים וחריגות בסעיפים תקציב בלי עדכון תקציב. אז אנחנו אומדים,

ענבר כהן: ואנחנו לא אמורים לעשות את זה, כאילו את, אם אני מבינה נכון את כאילו עובדת רטרואקטיבית? קודם הוצאנו את הכסף,

ימית לוי: נכון.

ענבר כהן: ואחר כך את מעדכנת את התקציב.

ימית לוי: אבל, מה שאני עושה,

ענבר כהן: לא היינו אמורים לעשות הפוך כאילו?

ימית לוי: מה שאני עושה כדי להיות עדיין בסדר מול הוראות משרד הפנים. כשיש חריגה בסעיף מסוים אנחנו משריינים את זה ממקור אחר. זאת אומרת, אין חריגה שהיא חריגה, שאין לה מקור מימון.

אלעד ארזי: ...

ימית לוי: אנחנו משריינים וככה אנחנו אומדים במערך הזה ש-, ואז, בעצם כשאני עושה עדכון, אני מראה לכם, אתם תראו איפה ירד התקציב ואיפה הוא גדל.

ענבר כהן: אוקיי.

ימית לוי: אז זו בעצם המטרה של העדכון.

אלעד ארזי: טוב.

ימית לוי: ואנחנו גם עושים fine tuning בסעיפים, מה שאתם לא כל כך אוהבים, אבל, במיוחד בשביל שיהיה לכם קל יותר לראות את ההשוואות ולא לחפש בסעיפים אנחנו עושים את זה גם בעדכון.

ענבר כהן: בסדר גמור.

אלעד ארזי: טוב. צריך להצביע על זה?

שירי בן שחר: לא, זה,

ימית לוי: לא, זה,

שירי בן שחר: זה לעדכון.

ימית לוי: אנחנו מניחים לשמיעה.

אלעד ארזי: לעדכון? טוב.

ימית לוי: לדווח.

אלעד ארזי: אז מה, נסגור את הישיבה?

שירי בן שחר: טוב. תראו, מה שאנחנו עושים עכשיו,

דוברת 2: רגע, יש את המינוי.

שירי בן שחר: רגע, רגע.

אלעד ארזי: שנייה, שנייה.

שירי בן שחר: מה שאנחנו עושים עכשיו, נשאר לנו מספר נושאים לישיבה מן המניין שהם נושאים פרסונליים שאנחנו לא נרצה שהשידור של הזום הפומבי ימשך. מה שאנחנו עושים זה, אנחנו סוגרים זמנית

את הישיבה, שהיא ישיבה מן המניין, לטובת ישיבה לדיון בדוח הכספי 2024 והדוח המפורט ואחרי זה אנחנו נמשיך אותה רק לנושאים הפרטיים. בסדר? ואז נסגור את השידור.

אלעד ארזי: בסדר?

שירי בן שחר: אז לכן אנחנו כרגע סוגרים, בנקודת הזמן הזו את הישיבה מן המניין,

מירית בן אשר: אתם רוצים לסיים את הנושאים של השידור ולסגור פה לגמרי?

שירי בן שחר: מה זה?

מירית בן אשר: שואלת.

שירי בן שחר: לא, כי אם אנחנו דנים עכשיו בנושאים הפרטיים,

מירית בן אשר: אז יש משהו? המשך?

שירי בן שחר: אנחנו סוגרים ואז שוב פותחים, בואו נמשיך ברצף את השידור, נסגור אותו, ונדון בנושאים הפרטיים. אז,

ברוריה אליעז: אבל איזה נושאים פרטיים יש?

אלעד ארזי: בואו,

עופר לוי: יש דוחות מינוי.

ברוריה אליעז: דוחות המינוי אתם מדברים?

עופר לוי: כן.

אלעד ארזי: כן.

שירי בן שחר: אושרו. אנחנו סוגרים את הישיבה שלא מן המניין, חוזרים חזרה לישיבה מן המניין מספר 11, וסוגרים את ה-11,

אלעד ארזי: כי מדובר על,

ענבר כהן: וסוגרים מצלמה.

אלעד ארזי: כן.

שירי בן שחר: את המצלמה, היות שמדובר על נושאים,

אלעד ארזי: צנעה על הקו.

שירי בן שחר: שהם נושאים פרטיים.

אלעד ארזי: כן. אז תודה לכולם, ערב טוב, ונמשיך.

לימור אהרוני: רגע.

אלעד ארזי: סגרת, לימור? אפשר?

לימור אהרוני: רגע. סגור.

11. אישור הארכת שירות - מנהל שפ"ה.

אלעד ארזי: טוב. נושא הבא, אישור הארכת שירות של מנהל מחלקת שפ"ה, עובדיה צבי, בשנה נוספת. אני יכול לומר בתור מי שעובד עם עובדיה צמוד, שבאמת, איש נאמן, מקצועי, מסור,

שירי בן שחר: שירותי.

אלעד ארזי: שירותי. אני באמת גם אוהב אותו מאוד ברמה האישית, והוא נותן כל כך הרבה לרשות, ובאמת זכינו בו. אז אני ככה רוצה לאשר לו שנה נוספת. מי בעד? כולם.

החלטה: המליאה מאשרת פה אחד את המשך מינויו של עובדיה צבי כמנהל מחלקת שפ"ה בשנה נוספת.

ברוריה אליעז: יפה שיש לו כוח להמשיך.

עופר לוי: יש רק בעיה תמיד,

אלעד ארזי: יש לו, תאמיני לי, ברוריה. תקשיבי לי מה אני אומר לך,

עופר לוי: אבל תמיד כשמפרסמים מועצת להבים ועובדיה', אני, זה קצת, לא יודע אם זה מועצת להבים ועובדיה' או לא.

אלעד ארזי: אתה צודק, עופר, תקשיב, הוא באמת בכל דבר.

עופר לוי: ואז אני יכול להבין,

ברוריה אליעז: הוא פיגורה בפני עצמה.

אלעד ארזי: הוא באמת בכל דבר.

מירית בן אשר: אין לתאר אותך. אין לתאר.

12. אישור מינוי מנכ"לית - חלי אללוף.

אלעד ארזי: אישור מינוי מנכ"לית. כשהיינו באמת בוועדת, איך זה נקרא? בוועדת,

שירי בן שחר: ועדת איתור.

אלעד ארזי: ועדת כשירות, ועדת עיטור.

שירי בן שחר: כשירות.

אלעד ארזי: כשירות.

דנה כץ: זה לא המינוי...

אלעד ארזי: ברוריה.

דנה כץ: זה השכר. זה לא המילוי זה התיקון. זה השכר. בוועדת איתור היה על זה, זה השכר.

אלעד ארזי: אה, זה השכר, של חלי אללוף, 100% בעצם, נכון?

מירית בן אשר: לא הבנתי את ההתייחסות שלך, סליחה.

דנה כץ: אנחנו לא מאשרים,

שמואל לביא: את השכר.

דנה כץ: את המינוי שלה, כי הייתה ועדת איתור, וועדת איתור קבעה,

מירית בן אשר: כן.

דנה כץ: אנחנו מאשרים את ה-,

שמואל לביא: שכר.

דנה כץ: את השכר שלה.

אלעד ארזי: שהשכר הוא 100% מה-,

עופר לוי: יש אפשרות להתייחס? הוצגה פה לפני חודש ממלאת מקום. ו-,

אלעד ארזי: אני אגיד ככה, הייתה פה שגית וזה,

עופר לוי: כאילו, זה היה ברור שזה לכמה שבועות, אז,

אלעד ארזי: לא, חס וחלילה זה היה ברור, מה פתאום.

עופר לוי: לא. אוקיי, אז,

אלעד ארזי: קודם כל, אני, עוד פעם, לא אכנס פה ל-, זה עוד פעם, לעניינים של צנעת הפרט שלה אישית. שגית חברה טובה ועשתה עבודה, היא נהדרת, ואנחנו, והיא, התפקיד היא הרגישה שהוא לא מה שהיא רצתה וחלמה. וזה הכל נעשה באהבה גדולה ובחיבה, והיא, זכותה המלאה, כבן-אדם, היא רצתה והחליטה שזה פחות מתאים. ואנחנו מכבדים את זה, היא הייתה פה, באמת, בסך הכל, לדעתי פחות משבועיים, 10 ימים אולי, משהו כזה, 8 ימים. וזה בסדר. וחלי, אני כן, חלי עוד תגיע לפה ונספר עליה, אבל ברוריה הייתה בוועדת איתור, ומי עוד היה?

ענבר כהן: צחי.

אלעד ארזי: ואני, וצחי. אתם תראו, פיגורה מאוד-מאוד מרשימה.

עופר לוי: היא צריכה להיכנס לנעליים גדולות.

אלעד ארזי: זה נכון.

מירית בן אשר: בהחלט.

לורן אבישר-אביטן: נכון.

אלעד ארזי: תירגעני שירי, כן.

שירי בן שחר: אני סומכת עליה בעיניים עצומות.

אלעד ארזי: לגמרי.

לורן אבישר-אביטן: באמת?

שירי בן שחר: בעיניים עצומות.

אלעד ארזי: כן, כן, זה משהו,

ברוריה אליעז: זה מעודד שאת אומרת את זה.

לורן אבישר-אביטן: וואלה?

אלעד ארזי: כן.

ברוריה אליעז: כי ממך, אני מקבלת.

לורן אבישר-אביטן: זה מרגיע.

שירי בן שחר: אני מכירה את חלי חצי עשור,

אלעד ארזי: היא מכירה אותה הרבה שנים.

יוסי ניר: באתר האינטרנט,

שירי בן שחר: ברמה המקצועית,

לורן אבישר-אביטן: איפה היא הייתה לפני?

שירי בן שחר: ואני מאוד מעריכה אותה.

אלעד ארזי: היא הייתה מנכ"לית של חכ"ל אור יהודה, היא עבדה עם טל אוחנה ב-,

שירי בן שחר: היא הייתה מנכ"לית של חכ"ל ירוחם...

עופר לוי: יש לי שאלה.

אלעד ארזי: ירוחם.

ברוריה אליעז: מה שיפה שהיא מומחית,

יוסי ניר: היא עדיין רשומה כמנכ"לית בירוחם.

אלעד ארזי: אה, כן?

ברוריה אליעז: היא התמחתה ב-,

יוסי ניר: עדיין, כן.

ברוריה אליעז: מה שיפה זה,

אלעד ארזי: והיא גם מבינה בפיתוח של שכונות,

ברוריה אליעז: זהו. שהיא התמחתה,

אלעד ארזי: וכי, שזה יתרון אדיר.

ברוריה אליעז: היא התמחתה בפיתוח השכונה בירוחם וזה על הפרק אצלנו.

אלעד ארזי: באור יהודה... גם.

ברוריה אליעז: מעודד.

עופר לוי: האם קיבלתם חוות דעת גם מהמועצה? כי אני יודע שהיא עבדה שם ב-,

אלעד ארזי: בטח.

עופר לוי: לתקופה קצרה באור יהודה.

אלעד ארזי: באור יהודה היא ביקשה שאנחנו, היא גם דיברה, גם ברוריה שאלה אותה את השאלה הזאת, היא הסבירה לה. שהיא ביקשה כרגע שלא, זה, כי לא היה לה נעים. אבל אני יכול להגיד שדיברתי, אני אישית, עם לפחות 5 גורמים שעבדו איתה,

עופר לוי: באור יהודה?

אלעד ארזי: לא.

ענבר כהן: לא.

אלעד ארזי: בירוחם.

עופר לוי: אוקיי.

אלעד ארזי: שעבדו איתה פה, מערך דורון לניר זמיר, שמכירים אותה, היא נחשבת תותחית רצינית.

שמואל לביא: תשמע, אני, כשהייתי צעיר, עשיתי ביקורת באור יהודה. תשמע, זו עירייה בעייתית.

אלעד ארזי: אבל לא בגלל זה היא עוזבת, היא גרה בטללים.

עופר לוי: השאלה,

*** מדברים ביחד.**

עופר לוי: והשאלה אם אין דברים שאמורים להתגלות בהמשך? היה גם,

אלעד ארזי: אני יודע? אני לא נביא.

ברוריה אליעזר: הוא לא יודע.

עופר לוי: שוב, ניסיון... בירוחם, ולפני כן...

אלעד ארזי: היא עבדה בירוחם הרבה שנים.

עופר לוי: כן.

אלעד ארזי: כמה שנים היא עבדה בירוחם? לדעתי,

ברוריה אליעזר: היא אמרה שהיה משהו כמו 8.

אלעד ארזי: 8 שנים.

ברוריה אליעזר: 8.

שמואל לביא: לפי הפרוטוקול אני מבין שהעזיבה שלה זה בגלל מקום המגורים, זה לא,

אלעד ארזי: כן, היא גרה בטללים.

עופר לוי: לא, אבל זה ההסבר שלה.

ברוריה אליעזר: זה ההסבר שלה.

עופר לוי: אבל היה מקרה גם שנודע אחרי זה בדיעבד על משהו עם מקום העבודה האחרון של בעל תפקיד בכיר פה, וזה נראה לי דברים שכדאי, אם אפשר, לברר, לגשש בצורה לא רשמית. אבל,

אלעד ארזי: אז אנחנו מכירים אותה גם.

עופר לוי: אוקיי.

אלעד ארזי: שירי מכירה אותה הרבה שנים, לא סתם אנחנו, זה.

ברוריה אליעז: אה, גם במקום האחרון?

אלעד ארזי: ואני גם דיברתי, מכירה אותה. גם אני דיברתי עם ניר זמיר, גם דיברתי עם טל אוחנה, שהייתה,

שירי בן שחר: ראש המועצה.

אלעד ארזי: ראש המועצה של ירוחם, גם עם המנכ"ל שהיה, באמת, עשינו פה סקר מקצה לקצה, אתה שואל אותי אם יש 100%? אין בחיים.

עופר לוי: לא, לא, אני רק אומר, אם היה פה איזה משהו שלא ראוי או משהו,

אלעד ארזי: לא, הנסיעות, הנסיעות.

עופר לוי: לא? מאה אחוז.

אלעד ארזי: טוב, חברים, אז כולם מאשרים? טוב, תודה. אני יכול לסגור את הישיבה?

החלטה: המליאה מאשרת פה אחד את רמת השכר של חלי אללוף כמנכ"לית.

שירי בן שחר: המינוי של בתיה כממונה על ה-

מירית בן אשר: אמרנו את זה בהתחלה. לא?

שירי בן שחר: כן, כן, דיברנו על זה בהתחלה.

אלעד ארזי: אה, אוקיי. אז,

שירי בן שחר: רק ברשותכם רוצה להוסיף את זה כסעיף.

13. מינוי ממונה על מעמד האישה - בתיה סיטי.

אלעד ארזי: אישור מינוי בתיה סיטי כממונה על מעמד האישה.

שירי בן שחר: יש פה 2 הצבעות.

מירית בן אשר: אבל גם זה עבר בוועדה.

שירי בן שחר: שנייה, שנייה, יש פה 2 הצבעות. הצבעה ראשונה היא להוסיף את זה כסעיף...

אלעד ארזי: אה.

ברוריה אליעז: והצבעה שנייה,

שירי בן שחר: והצבעה שנייה היא על המינוי שלה. אני רק אומרת, היא עברה מכרז ועדת, ועדת, בחינה,

מירית בן אשר: כן.

שירי בן שחר: וזאת ההצבעה על המינוי שלה, הסופי.

אלעד ארזי: טוב, אז כולם בעד להעלות את זה לסדר היום? תודה.

החלטה: המליאה מאשרת פה אחד להעלות להצבעה את מינויה של בתיה סיטי כממונה על מעמד האישה.

אלעד ארזי: כולם בעד לאשר את בתיה סיטי? תודה.

החלטה: המליאה מאשרת פה אחד את מינויה של בתיה סיטי כממונה על מעמד האישה.

אלעד ארזי: זהו, חברים, שיהיה לכולם ערב טוב, לילה טוב.

אלעד ארזי: אה... שכמובן ירד מסדר היום, הסעיף שהסכמנו. באהבה ובהסכמה.

ריכוז החלטות:

#	תיאור החלטה	הצבעה
1	המליאה אישרה פה אחד את מינוי בעלי תפקידים מל"ח.	אושר פה אחד
2	המליאה אישרה פה אחד את הגדלת תב"ר 407, תכנון והרחבת בית העלמין ב-400,000 ש"ח במימון קרן בית העלמין.	אושר פה אחד
3	המליאה אישרה פה אחד את פתיחת תב"ר 460 - גן משחקים בחורשת להבים קק"ל על סך 2,022,224 ש"ח במימון קק"ל.	אושר פה אחד
4	המליאה אישרה פה אחד את התוספת להסכם שכירות קופת חולים כללית.	אושר פה אחד

אושר פה אחד	המליאה מאשרת פה אחד אישור חלוקת מלוא כספי התמיכות לשנת 2025 לקהילה תומכת.	5
אושר פה אחד	המליאה מאשרת פה אחד את המשך מינויו של עובדיה צבי כמנהל מחלקת שפ"ה בשנה נוספת.	8
אושר פה אחד	המליאה מאשרת פה אחד את רמת השכר של חלי אללוף כמנכ"לית.	9
אושר פה אחד	המליאה מאשרת פה אחד להעלות להצבעה את מינויה של בתיה סיטי כממונה על מעמד האישה.	10
אושר פה אחד	המליאה מאשרת פה אחד את מינויה של בתיה סיטי כממונה על מעמד האישה.	11

תום הדיון

מנהל/ת הוועדה

יו"ר הוועדה